Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1911-12-10

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 2 9 8

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9470

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ ΣΤ' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1911 — ΑΡΙΘ. 298

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος	» 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος	» » 7

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. — Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. — ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 — Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἡ ἀσφαλὴς διαρρύθμισις τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν εἰς πόλεις καὶ χωρία κέκτηται ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς μείζονα ἴσως σημασίαν ἢ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν Μονῶν, διότι ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἴσως τὰ διαχειριζόμενα ποσὰ ὑπερβάλλουσι τὰ τῶν προειρημένων Ἐκκλησιαστικῶν σωματείων.

Εἰς ἑξακοσίας καὶ ἑπτὰ ἀνέρχονται αἱ ἀνὰ τὴν νῆσον πᾶσαι ὀρθόδοξοι χριστ. Ἐκκλησίαι, ὧν πολλαὶ κέκτηνται μεγάλην περιουσίαν εἰς κτήματα ἀγροτικὰ καὶ ἀστικὰ καὶ εἰς χρήματα, ἡ δὲ τύχη τούτων ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν διαχειριζομένων αὐτάς, οἵτινες δὲν εἶνε πάντοτε οἱ εὐσεβέστεροι καὶ χρηστότεροι εἰς τὰς κοινότητας καὶ τὰς ἐνορίας παρ' ὧν κατὰ τόπους πολλάκις ἐκλέγονται.

Αἱ Ἐκκλησίαι κατὰ τοὺς βαρεῖς ἐθνικοὺς χειμῶνας ἀπετέλουν τὸ ἀσφαλέστερον κέντρον συνεντεύξεως τῶν χριστιανῶν καὶ οἱ θόλοι αὐτῶν ἔσκεπον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀπηνῶν τυράννων, οἱ δὲ πεσσοὶ τοῦ περιβόλου αὐτῶν ᾐσθάνοντο διαδοχικῶς τὰς γενεὰς παρερχομένας τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἐν φόβῳ, ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ὁμονοίᾳ συνερχομένας καὶ διασκεπτομένας περὶ τῶν κοινοτικῶν ὑποθέσεων.

Αἱ ἐκκλησίαι ἀπετέλεσαν τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ κέντρα καὶ ἄσυλα τῶν καταθλιβομένων καὶ χειμαζομένων χριστιανῶν καὶ ἱερὰ πηγὰ ἀλλομένου ὕδατος δροσίζοντος τὰς φλεγομένας ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἐμπνέοντος παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα καὶ ἐπιρρωννύοντος διηνεκῶς τὸ θρησκευτικὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα παρὰ τῷ δουλεύοντι ἑλληνισμῷ.

Παρ' ἑκάστην Ἐκκλησίαν ὑπῆρχε καὶ σχολεῖον καὶ ὅπου δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτο, ὁ νάρθηξ ἢ καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς σχολεῖον καὶ συνετηρεῖτο ἀπὸ τῶν προσόδων τῆς Ἐκκλησίας, διδάσκαλος δὲ ἦτο ὡς τὰ πολλὰ ὁ ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οὕτω Ἐκκλησία καὶ σχολεῖον ἀπετέλεσαν διπλῆν σωτήριον ἄγκυραν τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους ἡμῶν ἐν μέσῳ τῶν δεινοτέρων κλυδώνων καὶ τῶν τρομερωτέρων θυελλῶν.

Μέχρι σήμερον ἔτι ἀπὸ μακραίωνος συνηθείας ἔν τε τῇ ξενοκρατουμένῃ καὶ τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι τὸ Σχολεῖον παράκειται τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ βοηθεῖται καὶ ὑποστηρίζεται κυρίως δι' αὐτῆς.

Ἐν Κύπρῳ ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἕνεκα τῆς ἀποδοθείσης ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἐπιβληθέντος κράτους τοῦ νόμου ὑφ' οὗ ἀσφαλίζεται εἰς πάντας ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια καὶ ἐλευθερία, αἱ Ἐκκλησίαι δὲν συγκεντροῦσι πλέον ἐπὶ τῶν πεσσῶν τοῦ προαυλίου τοὺς χριστιανοὺς πάσης ἡλικίας, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπὸ τοὺς θόλους αὐτῶν τοὺς νεωτέρους, οἵτινες προτιμῶσι τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ καφενεῖα καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς θείας λειτουργίας. Ἐνιαχοῦ μάλιστα ἡ θρησκευτικὴ αὕτη ἀδιαφορία προσλαμβάνει ἐπιφόβους διαστάσεις.

Ἐντούτοις παρὰ τὴν προϊοῦσαν ἐγκατάλειψιν τῶν Ἐκκλησιῶν αἵ τε πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐναμίλλως ἀνεγείρουσι μεγάλας Ἐκκλησίας καὶ πολυτελῶς διακοσμοῦσιν αὐτάς, δὲν παύονται δὲ χριστιανοὶ εὐσεβεῖς νὰ δωρῶνται εἰς αὐτὰς ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη καὶ κτήματα ἔτι προσοδοφόρα, ἔνιαι δὲ τούτων, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, κέκτηνται σπουδαίας προσόδους. Ἕνεκα τῆς παρατεινομένης ἔτι ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας καὶ ἀταξίας δὲν ἐξηκριβώθησαν αἱ περιουσίαι καὶ αἱ πρόσοδοι τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς οὔτε τῶν Θρόνων καὶ τῶν Μονῶν, ἐφ' ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἐξακρίβωσις τούτων καὶ ἡ πλήρης καὶ ἀποτελεσματικὴ διαχείρισις ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε Ἐκκλησίας καθόλου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Εἶνε ἀκατανόητος ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀρνουμένης νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ διάφορα σωματεῖα, καὶ μάλιστα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ὡς πρόσωπα νομικὰ πρὸς ἐξασφάλισιν μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἁρπαγήν, τὴν κλοπὴν καὶ τὴν καταπάτησιν ὑπὸ ἀνθρώπων ἀθέων καὶ ἀσεβῶν.

Εἶχε συνταχθῆ σχέδιον καταστατικοῦ διακανονίζοντος τὴν ἐκλογὴν καὶ τὰ προσόντα τῶν Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτρόπων τὴν διαχείρισιν ὑπ' αὐτῶν καὶ τὰς εὐθύνας, καὶ προνοοῦν τοῦτο ἐπαρκῶς ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσόδων καὶ τῶν περιουσιῶν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην καὶ ἄγρυπνον ἐποπτείαν τῶν οἰκείων ἐπισκόπων. Ἀτυχῶς καὶ τούτου ἡ τύχη, καίτοι κεχωρισμένη, συνεδέθη μετὰ τῆς τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ μεγάλας ὑφίστανται ζημίας αἱ κακῶς διαχειριζόμεναι τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ βλάβῃ χρηματικῇ καὶ ἠθικῇ πολλῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Σχολεῖον ἀποτελοῦσι τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν κέντρον ἑκάστης κοινότητος καὶ πᾶσα περὶ τούτων μέριμνα καὶ φροντὶς εἶνε καθῆκον ἱερὸν παντὸς πολίτου τιμίου καὶ χρηστοῦ, καὶ ἡ διαχείρισις αὐτῶν πρέπει νὰ ἐμπιστεύηται εἰς χεῖρας τιμίας καὶ καθαράς, ἄλλως ἡ κοινότης καὶ οἰκονομικῶς φθείρεται καὶ ἠθικῶς ἐκπίπτει καὶ ἐξαχρειοῦται.

Ὑπάρχουσιν ἐκκλησίαι δυνάμεναι νὰ παράσχωσι σπουδαῖον πυρῆνα πρὸς ἵδρυσιν ἐν τῇ οἰκείᾳ κοινότητι ταμιευτηρίων, καὶ διὰ τῆς ἐπιτηδείας διοργανώσεως καὶ διαχειρίσεως τούτων καὶ οἱ χωρικοὶ νὰ ἀποταμιεύσωσιν ἀσφαλῶς καὶ ἐπικερδῶς τὰ περισσεύματα αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς τοκογλυφίας τῶν ὀνύχων νὰ σώζωνται δανειζόμενοι ἀπὸ τῶν οἰκείων ταμιευτηρίων ἐπὶ τόκῳ ἐλαφρῷ καὶ ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ. Ἕνεκεν ὅμως τῆς ἀξιοκατακρίτου διαχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν καὶ προσόδων ὑπὸ ἀσυνειδήτων πολλάκις ἐπιτροπειῶν, καὶ τῶν εὐπόρων Ἐκκλησιῶν αἱ πρόσοδοι ἐξαφανίζονται καὶ αἱ περιουσίαι ὑφαρπάζονται καὶ αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι πένονται καὶ στεροῦνται ἀδυνατοῦσαι νὰ διατηρήσωσιν ἴδιον ἐφημέριον εὐπρεπῶς.

Ταῦτα πάντα κάλλιον ἡμῶν γινώσκουσιν οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς, δὲν ἀγνοοῦσι δὲ ὁ λαὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ καὶ καθῆκον ἐθνικόν, θρησκευτικὸν καὶ κοινοτικὸν ἐπιβάλλει τὴν ταχίστην καὶ ἀσφαλεστάτην διακανόνισιν τιμίας καὶ χρηστῆς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν προσόδων τῶν ἐν πόλεσι καὶ ἐν κώμαις Ἐκκλησιῶν.

ΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

—Κατάργησις τουρκοκρατίας.—Βαρέα ἀδικήματα. Ἐγκατάλειψις καὶ ἀθλιότης ἀποφυλακιζομένων.

Ὁ ἔνοχος τιμωρούμενος ὑπὸ δικαιοσύνης ἀδεκάστου καὶ νηφαλίας ἔχει τὴν παρηγορίαν τῆς συνειδήσεώς του ὅτι πάσχει δικαίως καὶ τὴν τιμωρίαν ὑπομένει μετ' ἐγκαρτερήσεως ἠρέμα. Ὅταν ὅμως εἰς τὴν ποινήν του προστίθενται ἀδικήματα καὶ συστηματικαὶ κατ' αὐτοῦ καταδρομαὶ καὶ καταπιέσεις παρὰ τῶν τεταγμένων τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διακανόνισιν παντὸς τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ βίου τοῦ δεσμώτου, τότε ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἐξεγείρεται καὶ ἀντὶ τῆς μεταμελείας καὶ τῆς ἡμερώσεως τῶν ἠθῶν ἐξαγριοῦται οὗτος καὶ ἀποβαίνει χείρων ἢ οἷος εἰσῆλθεν εἰς τὴν φυλακήν.

Οἱ ἐλαφρόποινοι δεσμῶται δὲν ἐπανέρχονται τούτου ἕνεκεν κρείττονες εἰς τὴν κοινωνίαν οἱ δὲ βαρύποινοι περιάγονται εἰς ἀπελπισίαν καὶ κηρύττονται ἀμείλικτοι ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας, πρόθυμοι νὰ ἐκδικηθῶσιν ἀμφοτέρους ἀγρίως καὶ θηριωδῶς.

Οἱ βαρύποινοι ἀπὸ τῆς τριετοῦς εἱρκτῆς καὶ ἀνωτέρω ἔχουσι τρίμηνον κατ' ἔτος ἐλάττωσιν τῆς ποινῆς αὐτῶν ἐφόσον διάγουσιν εὐπειθεῖς καὶ εὔτακτοι ἐν τῇ φυλακῇ, ἄλλως παραβαίνοντες τὰ κεκανονισμένα καὶ πρόσθετον ὑφίστανται ποινὴν καὶ κατὰ λόγον τῆς σημασίας τῶν παραβάσεων τούτων ἀποβάλλουσι καὶ μέρος τῆς χάριτος ταύτης. Διὰ ταῦτα οἱ βαρύποινοι, ὅσοι δὲν ἀπωρώθησαν τὴν ψυχήν, ἐπιδείκνυνται ἄψογον συμπεριφορὰν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ διὰ τῆς πολυετοῦς ταύτης ἕξεως ἠθικοποιοῦνται καὶ δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν χρηστοὶ ὄντως καὶ ἠθικοὶ πολῖται.

Ἐντούτοις οὐχὶ σπανίως συμβαίνει καὶ οἱ ὑπομενετικώτεροι τῶν δεσμωτῶν ὑπὸ διεστραμμένων δεσμοφυλάκων εἴτε ὑπὸ φυλετικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἢ καὶ ἤθους διεστραμμένου ἐλαυνομένων, καταπιεζόμενοι καὶ ἀδικούμενοι ν' ἀπελπίζωσι καὶ ἀποβάλλωσι πᾶσαν πρὸς τοὺς προϊσταμένους εὐπείθειαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς κανονισμοὺς οἵτινες καθίστανται αἴτιοι ἀδικίας καὶ καταθλίψεως. Οἱ τοιοῦτοι ἀποφυλακιζόμενοι ἐπανέρχονται χείρονες ἢ πρὶν ἐγκληματίσωσι καὶ φυλακισθῶσιν ἀποβαίνοντες διηνεκὴς ἀπειλὴ κατὰ τῆς κοινωνίας.

Ἐντούτοις τὰ κακὰ ταῦτα δύνανται νὰ προληφθῶσιν εὐκόλως, ἂν σύντονος γένηται προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς φρουρᾶς τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ κατὰ φυλὰς ἴσου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν ἑκατέρωθεν. Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ φρουροὶ καὶ δεσμοφύλακες εἴτε θὰ ἐπιτηρῶσιν ἀλλήλους προλαμβάνοντες πᾶν ἀδίκημα καθ' ὁμοφύλου δεσμώτου ὑπὸ ἀλλοφύλου δεσμοφύλακος εἴτε θὰ προλαμβάνωσιν αὐτὸ διὰ τῆς ἀπειλῆς ἀντεκδικήσεων.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ πρέπει νὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ λυσιτελὴς καὶ εὔρυθμος λειτουργία τῶν φυλακῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀγαθοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἐπιβάλλει τὸν διορισμὸν δύο ἰθαγενῶν ἀρχιδεσμοφυλάκων, ἑνὸς Ἕλληνος καὶ ἑνὸς Μωαμεθανοῦ, οἵτινες θὰ ἐπιτηρῶσιν ἀλλήλους καὶ θὰ προλαμβάνωνται ἀδικήματα ἅτινα σήμερον διαπράττονται μάλιστα εἰς βάρος τῶν χριστιανῶν δεσμωτῶν.

Ἐὰν οἱ ἁρμόδιοι ζητήσωσι νὰ ἐκλέξωσι προσωπικὸν δεσμοφυλάκων, οἷον ἀπαιτεῖ ὁ σκοπὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν παρ' ἡμῖν φυλακῶν, δύνανται νὰ εὕρωσιν ἐφάμιλλον πρὸς εὐρωπαϊκὸν τοιοῦτον ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι δεσμοφύλακες καὶ ὑπαξιωματικοὶ συμπεριφερόμενοι μετ' ἄκρας διακρίσεως καὶ εὐγενείας πρὸς τοὺς δεσμώτας ὥστε νὰ ἐπισπῶνται τὴν ἀδίστακτον ὑπακοὴν καὶ τὴν εὐπείθειαν τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν δεσμωτῶν. Ἐν τούτοις ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν τῷ σώματι τῶν φυλάκων τουρκικὴ τραχύτης καὶ ἀγροικία ἀπομακρύνει τοὺς ἀρίστους τούτους δεσμοφύλακας τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν ὡς δῆθεν ἀνικάνων (!)

Τὰ μέχρι τοῦδε δειχθέντα ὅτι χρήζουσι βελτιώσεως δύνανται πολὺ εὐκόλως νὰ θεραπευθῶσι καὶ εἶνε λίαν ἐπάναγκες τοῦτο, ἵνα αἱ εὐρωπαϊκαὶ παρ' ἡμῖν φυλακαὶ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν μὴ ἀποβαίνωσι τουρκικαὶ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἡ γλισχρότης τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ νέον καὶ ἰσχυρὸν πρόσκομμα κατὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως τῶν φυλακῶν ἐπὶ τῶν βαρυποίνων μάλιστα δεσμωτῶν. Οἱ δεσμῶται οὗτοι ἐπὶ πενταετίαν, δεκαετίαν ἢ δεκαπενταετίαν ἔστιν ὅτε καὶ εἰκοσαετίαν ἐργάζονται ἐν ταῖς φυλακαῖς ὡς ὑφάνται, ὡς ὑποδηματοποιοί, ὡς ῥάπται, ὡς ξυλουργοὶ εἴτε θραύουσι σκῖρρα.

Κατὰ τοὺς τελευταίους στατιστικοὺς πίνακας τῶν Κεντρικῶν Φυλακῶν ὡς ἡμερομίσθιον τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας ὑπὸ τῶν δεσμωτῶν ὁρίζεται διὰ θραῦσιν σκίρρων γρ. 4 1)2 καὶ δι' ἄλλας ἐργασίας 6 γρ. καὶ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν τούτων ὑπολογίζεται εἰς 1358 λ. Διὰ τὰς βιοτεχνικὰς δὲ ἐργασίας τῶν δεσμωτῶν, ὑποδηματοποιΐαν, ῥαπτικήν, ὑφαντικήν, βαφικήν, ταπητουργίαν, ψηκτροποιΐαν μαγειρικὴν καὶ ἀρτοποιΐαν τὸ σύνολον τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπολογίζεται εἰς 2,394 λ. ἤτοι ἅπαντες οἱ δεσμῶται ἐκτελοῦσιν ἐργασίαν ἀξίας 3,757 λ., ἡ ὁλικὴ δὲ δαπάνη διὰ τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς ἀνέρχεται εἰς 4,854 λ.

Οἱ βαρύποινοι δεσμῶται ἀποτίσαντες τὴν ποινὴν αὐτῶν ἀπολύονται χωρὶς οὐδενὸς σχεδὸν χρηματικοῦ ἐφοδίου καὶ οἱ ἄποροι τούτων ἀναγκάζονται νὰ ἐπαιτῶσιν ἐν τῇ πόλει πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐπάνοδον εἰς τὰ χωρία αὐτῶν, ἐνῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς τῶν προσέφερον ἐργασίαν ἐπωφελῆ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Κεντρικῶν Φυλακῶν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀποφυλακιζόμενοι οὔτε κτηματικὴν περιουσίαν οὔτε χρηματικόν τι κεφάλαιον ἔχουσιν ἵνα ἐργασθῶσι καὶ ζήσωσιν ἐντίμως ἐφεξῆς. Σημειωτέον ὅτι οἱ βαρύποινοι, ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολυθέντες, διατελοῦσιν ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἀστυνομικὴν καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξεύρωσιν ἐργασίαν οἱανδήποτε, διότι εἰς πάντας ἐμπνέουσιν οὗτοι δικαίως ἢ ἀδίκως δυσπιστίαν, καὶ μόνον ὡς ἀνεξάρτητοι ἐργαζόμενοι θὰ ἠδύναντο νὰ πορίζωνται ἐντίμως τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔχουσιν οὗτοι ἀνάγκην μικροῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου ἵνα ἐξασκήσωσι τὴν τέχνην ἣν ἐξέμαθον ἐν ταῖς Φυλακαῖς ἢ νὰ μετέλθωσιν ἄλλο τι ἔντιμον βιοποριστικὸν ἔργον. Τὸ χρηματικὸν τοῦτο ἐφόδιον ἔδει νὰ παρέχηται εἰς τοὺς ἀπολυομένους βαρυποίνους ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Φυλακῶν, ὅστις ἀπολαμβάνει ἐτησίας ἐργασίας τούτων ὑπὲρ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν διὰ τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς δαπανῶν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν οἱ ἐτησίως καταδικαζόμενοι εἰς εἱρκτὴν ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ ἄνω ἀνέρχονται εἰς 47 καὶ ἂν εἰς ἕκαστον κατὰ πενταετίαν ἀπολυόμενον δεσμώτην ἐχορηγοῦντο 2 λίραι δι' ἕκαστον ἔτος τῆς ποινῆς του θὰ ἐξήρχετο οὗτος φέρων μεθ' ἑαυτοῦ 10 λ. αἵτινες θὰ καθίστων αὐτὸν ἱκανὸν νὰ μετέλθῃ ἀνεξάρτητόν τινα ἐργασίαν, ἀναλόγως θὰ ηὐξάνετο ἡ χορηγία διὰ φυλάκισιν πλειόνων ἐτῶν, ὥστε οἱ μετὰ δεκαετίαν καὶ εἰκοσαετίαν ἀποφυλακιζόμενοι θὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν 20,30,40 λίρας, ηὐξημένας μάλιστα σημαντικῶς ἂν κατετίθετο τὸ ἀναλογοῦν ἑκάστῳ ποσὸν εἰς ἀσφαλὲς ταμιευτήριον ἐπὶ ἀνατοκισμῷ διαρκούσης τῆς ποινῆς. Ἐνῷ σήμερον ὁ μετὰ δεκαετίαν ἢ δεκαπενταετίαν ἀποφυλακιζόμενος ἐπανέρχεται εἰς τὴν κοινωνίαν ἠτιμασμένος καὶ ἐπὶ τούτοις οὐδὲν φέρων ἐφόδιον πρὸς ζωάρκειαν ἔντιμον, καὶ ἐν τῇ γενικῇ ἐγκαταλείψει καὶ ἀθλιότητι προτιμᾷ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς φυλακὰς διαπράττων οἱονδήποτε ἔγκλημα ἢ νὰ τερματίσῃ ἀφόρητον ζωὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Καὶ ἐν τούτῳ φέρεται ἀστόργως ἡ ξενοκρατία πρὸς τὸν τόπον τοῦτον.

ΟΔΗΓΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓ. ΤΜΗΜΑ
ΥΠΟ Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

—Ὑφαντικὰ φυτά.—Ἐλαία.—Συκαμινέα.—Ἑσπεριδοειδῆ.

Ὑφαντικὰ φυτά. Κάναβις, λίνον καὶ βάμβαξ εἶνε τὰ τρία ὑφαντικὰ φυτὰ τὰ καλλιεργούμενα ἐν τῇ Νήσῳ.

Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ παραγομένη κάνναβις ἐν Πάφῳ καταναλίσκεται ἐπιτοπίως, κυρίως εἰς σχοινοποιΐαν. Ἐγένοντο ἔρευναι ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Τμήματος πρὸς εὕρεσιν καὶ εἰσαγωγὴν ἐφθηνῆς καὶ χειροκινήτου μηχανῆς πρὸς σχοινοποιΐαν ἵνα βελτιωθῇ οὕτω ἡ βιοτεχνία αὕτη.

Τὸ παραγόμενον λίνον κυρίως ἐν τῇ πεδιάδι Μόρφου εἶνε μέσης ποιότητος. Ἐγένοντο ἀπόπειραι πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος δι' εἰσαγωγῆς λινοσπόρου Ρίγας, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Αἱ ἀποτυχίαι ὅμως οὐδέποτε πρέπει νὰ σταματῶσι τὴν ἐπανάληψιν τῶν πειραματισμῶν. Δι' ἐπανειλημμένων δοκιμῶν μόνον εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια.

Σημαντικωτέρα εἶνε ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος. Τὸ ὑφαντικὸν τοῦτο προϊὸν παράγεται σχετικῶς εἰς μεγάλην ποσότητα. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς συγκομιδῆς τούτου ἐξάγεται.

Ὁ ξηρικὸς καὶ ὁ πότιμος βάμβαξ εἶνε οἱ δύο κυρίως παραγόμεναι καὶ ἐξαγόμεναι ποιότητες. Ὁ πότιμος βάμβαξ ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην ποιότητα.

Ἡ εἰσαγωγὴ Ἀμερικανικοῦ βαμβακοσπόρου (ποικιλία Πέτερχιν) ἐβελτίωσε τὴν ποιότητα τοῦ ἔν τισι τόποις παραγομένου βάμβακος.

Τὰ γενόμενα πειράματα, ἅτινα καὶ θὰ συνεχισθῶσιν ἐν τῷ πειραματικῷ σταθμῷ Ἀθαλάσσης, θὰ δείξωσιν ἂν αἱ Αἰγυπτιακαὶ ποικιλίαι βάμβακος δύνανται νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐπωφελῶς ἐν τῇ Νήσῳ.

Φρονῶ ὅτι εἰς πάσας τὰς πεδιάδας τῆς Νήσου καὶ τὰς ποτιζομένας γαίας ὁ βάμβαξ δύναται ἐπιτυχῶς καὶ ἐπωφελῶς νὰ καλλιεργηθῇ καὶ ἀντὶ τῶν χθαμαλῶν τιμῶν τῶν προσφερομένων τώρα (1907) διὰ τὸ ὑφαντικὸν τοῦτο προϊόν, ἐὰν οἱ γεωργοὶ προμηθεύωνται σπόρον ἐκλεκτόν. Ἂν αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ ἦσαν πράγματι κώλυμα ἀνυπέρβλητον, ὁ βάμβαξ δὲν θὰ ἐξηκολούθει νὰ καλλιεργῆται ἐν Σολέᾳ, ἐν Ἰδαλίᾳ καὶ ἐν Κυθραίᾳ. Σπόρος δι' ἐπιλογῆς καταλλήλων ποικιλιῶν δύναται νὰ παράγεται ἐν τῇ πειραματικῇ ἐπαύλει Ἀθαλάσσης καὶ εἰς τοὺς προσαρτηθησομένους πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀγροὺς εἰς τὰ φυτώρια.

Ἀρκετὸν ὕδωρ πρὸς ἄρδευσιν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ γεωργοὶ εἰς πολλοὺς τόπους ὀρύττοντες φρέατα καὶ τοποθετοῦντες εἰς αὐτὰ γεράνους πρὸς ἄντλησιν, ἀλακάτια, ἀνεμομύλους ἢ πετρελαιομηχανάς.

Τὰ πολλαπλᾶ μέσα ἅτινα διατίθενται σήμερον πρὸς ἄντλησιν τῶν ὑπογείων ὑδάτων δὲν ὑπῆρχον πρὸ τεσσάρων αἰώνων ὅτε ἡ Κύπρος ἐξῆγεν ἐτησίως περὶ τὰς 15,000,000 λίβρας βάμβακος, παραγομένου εἰς γαίας ποτιζομένας δι' ὑπογείου κυρίως ὕδατος. Τὸ ὕδωρ τότε ἠντλεῖτο διὰ γεράνων καὶ διὰ ξυλίνων ἀλακατίων, ἀκριβῶς οἷα καὶ σήμερον χρησιμοποιοῦνται ἐν Κύπρῳ.* (Ὁ Συριακὸς τύπος ἀλακατίου πολλῷ ἀνώτερος τοῦ κοινοῦ τοιούτου εἰσήχθη εἰς τὴν Νῆσον ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Τμήματος καὶ εἶνε ἤδη ἐν χρήσει πολλαχοῦ τῆς Νήσου).

Εἰς τὰς ἀνωτέρω μνημονευομένας εὐκολίας, ἃς διαθέτομεν τώρα πρὸς ἄντλησιν τοῦ ὑπογείου ὕδατος, πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὴν τῶν Ἀρτεσιανῶν φρεάτων, ἅτινα ὡς ὑπεστήριξα ἐν τῇ ἐτησίᾳ Ἐκθέσει τοῦ Γ. Τμήματος τοῦ ἔτους 1901—2 (σελ. 15—16) δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐπιτυχῶς εἰς διαφόρους τόπους τῆς Νήσου καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μεσαορίας καὶ Μόρφου καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς Λάρνακος.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ ποτίμου Βάμβακος δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπεκταθῇ μεγάλως, ἰδίᾳ εἰς τὴν πεδιάδα πρὸς δυσμὰς τῆς Λευκωσίας, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ συστήματος ἀρδευτικῶν δεξαμενῶν μετὰ ἀποστραγγιστικῶν ἔργων.

Διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργείας τοῦ βάμβακος ἡ ἐκτροφὴ βοῶν θὰ εἶναι σύναμα ἐπωφελής, διότι ὁ βαμβακόσπορος,

* Σ.Σ. Ἂς μὴ λησμονῇ ὅμως ὁ κ. Γεννάδιος ὅτι οἱ Κύπριοι τότε ἦσαν δουλοπάροικοι ἀγγαρευόμενοι ὑπὸ τῶν φεουδαρχῶν.

δστις εἶναι θρεπτικωτάτη διὰ τοὺς βόας τροφή, θὰ εἶνε εὐθηνότερος καὶ εὐκολώτερον θὰ παρέχηται παρὰ τῶν γεωργῶν ἐν τῇ Νήσῳ. Ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιεργίας τοῦ βάμβακος θὰ συνεπιγάγηται τὴν ἐγκατάστασιν ἐν τῇ Νήσῳ τῆς βιομηχανίας τοῦ βαμβακελαίου.

Ἐλαία, Συκαμενέα, Κιτρέα. Πρότερον ἡ ἐλαία ἐκαλλιεργεῖτο εὐρέως ἀνὰ τὴν Νῆσον. Ἕνεκεν ὅμως ποικίλων αἰτίων, ἡ παραγωγὴ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν σήμερον εἶναι πολλῷ κατωτέρα τῶν ἀναγκῶν τῆς τοπικῆς καταναλώσεως.

Ἐντούτοις ἐλπίζεται ὅτι τὸ ἔλλειμμα θὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς συγκομιδῆς τῶν νέων φυτειῶν αἵτινες γίνονται διὰ τῶν μεταφυτευομένων καὶ ἐνοφθαλμιζομένων ἀγριελαιῶν τῶν δασῶν, ἃς παρέχει ἡ Κυβέρνησις

Τὰ εἰσαχθέντα ἤδη ἱκανὰ σιδηρᾶ ἐλαιοπιεστήρια καὶ εἰσαχθησόμενα* εἰς Κύπρον θὰ συντελέσουν ὡσαύτως εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐλαίου εἰς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανημάτων τούτων καὶ ἡ ποιότης τοῦ ἐλαίου θὰ βελτιωθῇ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ βελτίωσις καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐλαίου θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς διαδόσεως τελειοποιημένων σιδηρῶν ἐλαιοπιεστηρίων ἐξετέθησαν εὐρέως ἐν τῇ ἐτησίᾳ ἐκθέσει τοῦ Γεωργ. Τμήματος τοῦ ἔτους 1901—2 σ. 4—6.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει γίνεται μνεία τῶν ἐπιτυχῶν προσπαθειῶν τοῦ Γεωργ. Τμήματος πρὸς ἐξεύρεσιν ἀγορᾶς διὰ τοὺς ἐλαιοπυρῆνας (οἵτινες τώρα ἐξάγονται εἰς μεγάλας ποσότητας, καὶ ἐκφράζεται ἡ ἐλπὶς ὅτι τὸ ὑλικὸν τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν τῇ νήσῳ πρὸς ἐξαγωγὴν πυρηνελαίου κατωτέρας ποιότητος ἐξ οὗ κατασκευάζεται σάπων. Πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἐλαίου τούτου δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του τὸ Γεωργ. Τμῆμα.

Ἡ σύστασις σηροτροφικῶν σταθμῶν καὶ αἱ γενόμεναι συζητήσεις καὶ δημοσιεύσεις περὶ σηροτροφίας ἔπεισαν τοὺς γεωργοὺς πολλῶν μερῶν ἐν τῇ Νήσῳ ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς φυτείας συκαμινεῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν καὶ τῶν παρακελεύσεων τοῦ Γεωργ. Τμήματος τὸ ὀλέθριον σύστημα τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Καρπασίᾳ καὶ ἐν Μαραθάσῃ τῆς λίαν πυκνῆς ἐμφυτεύσεως ἤρξατο ἐγκαταλιμπανόμενον. Σήμερον εἰς πολλοὺς νέους συκαμινῶνας εἶνε πεφυτευμέναι ἀραιότερον.

Κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσιν ἔτη ἡ καλλιέργεια τῆς Κιτρέας (Κιτρομηλιὰ) ἐξετάθη εἰς ἁπάσας τὰς περὶ τὴν Μεσόγειον χώρας ὡς καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ ἐν Καλλιφορνίᾳ.

Συνέπεια τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργίας τῆς Κιτρέας εἶναι ἡ ὑπερπαραγωγὴ καὶ ἡ κατάπτωσις τῶν τιμῶν τῶν πορτοκαλλίων καὶ ἰδίᾳ τῶν ὀξύνων.

Ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὰ ὄξυνα, ἅτινα πρὸ εἴκοσι καὶ δεκαπέντε ἔτι ἐτῶν ἐτιμῶντο κατὰ μέσον ὅρον 15—20 σελλινίων κατὰ χιλιάδα, σήμερον προθύμως προσφέρονται ἀντὶ 4—8 σελλινίων (ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ πρωϊμότητος). Ἡ αὐτὴ ἐπῆλθε ὑποτίμησις καὶ εἰς τὰ πορτοκάλλια.

Ἡ τελευταία συγκομιδὴ πορτοκαλλίων ἐν Συρίᾳ (1906) ἀφῆκεν εἰς τοὺς ἐμπορευομένους ταῦτα (ἐξάγοντας εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ρωσσίαν) μεγάλας ζημίας.

Μετὰ βαρὺν χειμῶνα μόνον καὶ ψῦχος δριμύ, ὅτε βλάπτεται μέγα μέρος τῆς συγκομιδῆς εἰς σημαντικόν τι κέντρον τῆς παραγωγῆς, προσφέρονται ἱκανοποιητικαὶ τιμαὶ εἰς τὰ προσφερόμενα ἐσπεριδοειδῆ.

Ἡ καθολικὴ ὑπερπαραγωγὴ καὶ ἡ συνήθης ὑποτίμησις τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὡς ἦτο φυσικὸν ἐπέδρασε καὶ εἰς Κύπρον, ὅπου ἡ καλλιέργεια τῆς Κιτρέας δὲν εἶνε ἀσήμαντος

Οὕτω αἱ προσφερόμεναι συνήθως τιμαὶ διὰ τὰ ὄξυνα τῆς Νήσου μόλις καλύπτουσι τὰς δαπάνας τῆς συλλογῆς καὶ μεταφορᾶς τούτων. Καὶ πρὸ δύο ἐτῶν (1905) ἐκλεκτὰ πορτοκάλλια τῆς Ἀμμοχώστου ἀποσταλέντα εἰς Γερμανίαν προὐξένησαν εἰς τὸν ἀποστολέα ζημίαν 200 περίπου λιρῶν.

Ἐντούτοις μέγα μέρος τῶν Κυπριακῶν ἐσπεριδοειδῶν (ἰδίᾳ πορτοκαλλίων) ἐπωφελῶς ἐξάγονται εἰς Αἴγυπτον, ἥτις εἶνε σωτηριώδης ἀγορὰ διὰ πολλὰ προϊόντα τῆς Κύπρου.

Οὐχ ἧττον πρέπει νὰ γένηται φροντὶς ὅπως ὑποστηριχθῇ ὁ κλάδος οὗτος τῆς γεωργίας τῆς Νήσου. Τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως δευτερευόντων προϊόντων τῶν Κιτρεῶν. Τὰ δευτερεύοντα ταῦτα προϊόντα εἶνε αἰθέρια ἔλαια, περὶ ὧν θὰ εἴπω παρακατιόν.

Περὶ συσκευῆς τῶν ἐσπεριδοειδῶν πρὸς μακρὸν πλοῦν ἐδόθησαν ὁδηγίαι ἐν τῇ Ἐκθέσει περὶ τῆς Γεωργίας τῆς Κύπρου (1896 μέρος Β', σ. 13—14). Δυνάμαι ἐντούτοις νὰ προσθέσω ὅτι ἐσχάτως ἐπρομήθευσα εἰς τὸ Γεωργ. Τμῆμα δεῖγμα κιβωτίων συσκευῆς χρησιμοποιουμένων ἐν Συρίᾳ πρὸς ἀποστολὴν ἐκλεκτῶν ἐσπεριδοειδῶν εἰς Ἀγγλίαν καὶ εἰς Ρωσσίαν καὶ ὅτι θεωρῶ τὸ δεῖγμα τοῦτο τοῦ συσκευαστικοῦ κιβωτίου πολὺ ἀνώτερον τοῦ νῦν χρησιμοποιουμένου ἐν Κύπρῳ.

* Καὶ πιθανῶς μία ἡ μνημονευομένη ἐν τῇ ἐτησίᾳ Ἐκθέσει μου τοῦ ἔτους 1901—2. σελ. 4.

**Σ. Σ. Σήμερον τὸ ἐν Λεμεσῷ Μηχανουργεῖον καὶ Χυτήριον «Ἡ Κύπρος» κατασκευάζει ἄριστα τοιαῦτα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟ Α. Ε. ZIMMERN

Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν Λονδίνῳ.

Ἡ λέξις δημοκρατία (Commonwealth) εἶνε μία τῶν ὡραιοτάτων λέξεων ἐν τῷ κόσμῳ. Ὑπενθυμίζει ὅσον οὐδεμία ἄλλη λέξις, ἀκριβῶς ὁποία ἐπικράτειά τις, οἱανδήποτε ἔκτασιν καὶ καὶ οἱανδήποτε μορφὴν κυβερνήσεως ἔχουσα, ὀφείλει πραγματικῶς νὰ εἶναι, καὶ δεικνύει ὅτι ἀληθὴς σκοπὸς πάσης δημοκρατίας πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἐξασφάλισις εἴς τε τὸν κοινωνικὸν καθόλου ὀργανισμὸν καὶ εἰς ἕκαστον μέλος ἰδίᾳ τοῦ ὑπερτάτου μέτρου τῆς εὐδαιμονίας ἢ εὐημερίας ἐν τῇ εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως. Εὐάριθμοι ἐγένοντο τοιαῦται «δημοκρατίαι» καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο εἴτε ἀπεδόθη συνήθως εἰς εὐτοπικὸν ὄνειρον, εἴτε ἀπέβη, ὡς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἱστορίᾳ, ἁπλῆ ἀντίθεσις πρὸς τὴν «μοναρχίαν».

Ἀναμφιβόλως ὅμως, ὅταν ὁ κ. Zimmern ὁμιλῇ περὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας» μεταχειρίζεται φράσιν ἥτις ἀνταποκρίνεται ἐγγύτατα πρὸς ὅ,τι τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ὑπὲρ πάντα, τὸ Ἀθηναϊκὸν ἰδανικόν. Αἱ σημεριναὶ ἐπικράτειαι τῳόντι εἶνε τόσον ὑπερμεγέθεις, ὁ σύγχρονος βίος καὶ οἱ τύποι τῶν κυβερνήσεων τόσον περίπλοκοι, ὥστε ὁ κοινὸς πολίτης εἶνε ἐπιτήδειος νὰ ἀποβῇ ἁπλοῦς ψηφοφόρος, ὅστις καθ' ὡρισμένα διαστήματα χρόνου ρίπτει χαρτίον τι εἰς μίαν κάλπην καὶ οὕτω ν' ἀποβάλλῃ τὸ ζωντανὸν αἴσθημα τῆς ἀμέσου συμμετοχῆς ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ τῇ εὐπραγίᾳ τῆς κοινότητος, ἧς ἄνευ δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ πολιτικὴ ἰθαγένεια. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως, ὡς δεικνύει εἰς τινα ἀξιοθαύμαστα κεφάλαια ὁ κ. Zimmern, αὐτὴ ἡ φύσις ἀντετάχθη κατὰ πάσης τάσεως πρὸς συναγερμόν. Ἄνευ ποταμῶν συντελούντων εἰς ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν, διότι ὁ χείμαρρος ἀποβαίνει τὸ θέρος ξηρά, πετρώδης κοίτη μετὰ καταστάλαγματος ἴσως ἐν τῷ μεταξύ, μικραὶ λωρίδες γονίμου πεδιάδος χωρίζονται ἀπὸ ἀλλήλων ὑπὸ φραγμῶν ἐξ ὀρέων, οὕτως ὥστε οἱ Ἕλληνες ἔζων οἱονεὶ κατὰ διαμερίσματα, ἡ ποικιλία δὲ τῶν διαλέκτων αὐτῶν μαρτυρεῖ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπομονώσεως αὐτῶν. Διὰ τὸν Ἕλληνα ἡ ἰδιαιτέρα μικρὰ πόλις τῆς δημοκρατίας ἦτο τι ἰδιαίτερον. Ἡ πόλις του ἦτο ἡ μόνη πόλις, καὶ αἱ ὁδοί της αἱ μόναι ὁδοί· ἠγάπα οὗτος πάντα βράχον καὶ ρύακα εἰς τὰς πτυχὰς τῶν ὀρέων της· πᾶν ἱερὸν καὶ πᾶν ἐντευκτήριον (haunt) ἔνδον τῶν τειχῶν της καὶ ᾐσθάνετο μὲ ζωηρὰν φλόγα προσωπικοῦ πατριωτισμοῦ ὅτι ἡ ζωή της ἦτο ἡ αὐτὴ μετὰ τῆς ἰδικῆς του καὶ ἡ εὐτυχία της εὐτυχία του. Ἄλλοτέ ποτε, ἀναμφιβόλως, ὑπῆρχε κίνδυνος αἱ μικραὶ αὗται δημοκρατίαι ν' ἀποβῶσιν ἄσημοι ἡγεμονίαι καὶ ἑκάστη ἀκρόπολις μικρὸς πύργος ἀπὸ τοῦ ὁποίου «Διογενής τις βασιλεὺς» ἐλάμβανε φόρους καὶ δασμοὺς ἢ ὡδήγει τοὺς ὑπηκόους του εἰς πόλεμον, ὡς κατὰ τοὺς ἀρχαίους ὁμηρικοὺς χρόνους, καὶ κατὰ τὸν ἕβδομον αἰῶνα ἐγένοντο πλεῖσται ἀπόπειραι πρὸς ἐγκατάστασιν τυραννίδων παντὸς εἴδους. Εὐτυχῶς ὅμως αἱ «δύο φωναὶ» τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ὀρέων ἀντήχουν τῆς ἐλευθερίας τὸ ἐκλεκτὸν ἆσμα λίαν τορῶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὦτα, καὶ ὑπῆρχε προσέτι ἄλλη ἐπίδρασις ἥτις, ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε ἄμοιροι θάρρους καὶ ἱκανότητος, παραμένουσι ξένοι πρὸς τὴν δουλείαν. Διότι πένητες ἄνθρωποι, ἂν ἔχωσι πνεῦμα, δὲν ἀνέχονται εὐκόλως αὐθαιρέτους ἡγεμόνας οὔτε παρέχουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν πρὸς συντήρησιν ἀνακτόρων, καὶ ἡ «Ἑλλὰς», καθ' Ἡρόδοτον, καὶ Πενία πάντοτε ἦσαν ὁμογάλακτοι ἀδελφαί. Οἱ Ἕλληνες, ἀληθῶς, εἴτε ὑπέμενον εἴτε ἀπήλαυον πενίαν, ἣν ὁ κ. Zimmern κηρύττει «ἀπίστευτον!» Καίτοι ἦσαν οἱ σκαπανεῖς τοῦ πολιτισμοῦ» οὐδὲν εἶχον σχεδὸν τῶν ὑλικῶν ἐκείνων ἀγαθῶν καὶ εὐμαρειῶν, ἐκ τῆς ἀποκτήσεως τῶν ὁποίων σήμερον φανταζόμεθα ὅτι σύγκειται κυρίως ὁ ὁ πολιτισμός. Ἅπαντες ἔφερον τὰ αὐτὰ ἁπλᾶ φορέματα, συγκείμενα ἐξ ἑνὸς μόνον ἐξωτερικοῦ καὶ ἑνὸς μόνον ἐσωτερικοῦ ἐνδύματος, ὥστε ἂν ἀφῃρεῖτε ἀνθρώπου τινος τὴν χλαμύδα ἀπέμενεν οὗτος μὲ μόνον τὸν χιτῶνα. Οἱ εἴκοσι τῶν μεγάλων ἀνθρώπων δὲν ἦσαν πολλῷ μεγαλείτεροι ἢ εὐμαρέστεροι τῶν μικρῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν ὑπῆρχε συνοικία πλουσίων, διότι πράγματι πλούσιοι δὲν ὑπῆρχον. Ἐν Σπάρτῃ οἱ ἄνθρωποι ὑπελόγιζον τὸν πλοῦτον αὐτῶν διὰ δράκων ἐξ σιδηρῶν ὀβελῶν ἢ ὀβολῶν, ἐνῷ αἱ «Ἀττικαὶ γλαῦκες»—ἡ φράσις θὰ εἶνε συνήθης εἰς τοὺς νομισματοσυλλέκτας—εὑρίσκοντο σπανίως φωλεύουσαι ὑπὸ τὴν στέγην, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἔκτιζον τὸν Παρθενῶνα αἱ 10,000 ταλάντων ἦσαν περισσότεραι ἢ ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος ἁπάντων τῶν πολιτῶν. Privatus illis census erat brevis, Commune magnum, λέγει ὁ Ὁράτιος περὶ τῆς ἀρχαίας Ρωμαϊκῆς πολιτείας, ὅτε ἦν ἔτι αὕτη ἀληθὴς δημοκρατία (respublica) ἢ τοὺς πάντας ἐνδιαφέρουσα ὑπόθεσις, τὸ αὐτὸ δὲ ἦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι· Ὅσος πλοῦτος ὑπῆρχεν, ἀνῆκεν εἰς τὴν πολιτείαν κυρίως, ἢ ὁσάκις εὑρίσκετο εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας ἐδαπανᾶτο ἐλευθερίως ὡς δημόσιον ἐνέχυρον.

Ὁ Περικλῆς πιθανῶς οὐδέποτε ἀπέκτησεν ἅμαξαν, καὶ ὅταν τις ἠδύνατο νὰ καυχᾶται ὅτι ἀνήκει εἰς «οἰκίαν τεθριπποτρόφων», ἡ τέθριππος συνετηρεῖτο μόνον πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἄστεος ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν οἵτινες συνηντῶντο καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἀγορᾷ ἵνα συζητήσωσι τὰ πολιτικὰ ἢ περὶ τοῦ τελευταίου ἀριστουργήματος τοῦ Σοφοκλέους, δὲν ὑπῆρχε τόση διαφορὰ ὅση σήμερον χωρίζει τὸν δοῦκα ἀπὸ τοῦ ἐργάτου ἢ τὸν ἑκατομμυριοῦχον ἀπὸ τοῦ τεχνίτου. Βεβαίως ὑπῆρχον ἀριστοκράται οἵτινες ἠδύναντο ν' ἀνάγωσι τὴν γενεαλογίαν των εἰς τινα θεὸν ἢ ἥρωα καὶ ἐπειρῶντο νὰ συστήσωσι λέσχας, ἑταιρείας καὶ ὀλιγαρχίας, κατὰ κανόνα ὅμως πᾶς Ἕλλην ᾐσθάνετο ἑαυτὸν ἀγαθὸν ὡς πάντα ἄλλον Ἕλληνα καὶ εἰκοσάκις κρείττονα παντὸς βαρβάρου. Ἐν πολέμῳ ἐμάχετο παραπλεύρως τοῦ συμπολίτου του ἢ ἐκάθητο παρ' αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῇ τριήρει· ἐν εἰρήνῃ, διάγων τὸ πλεῖστον ἐκτὸς τοῦ οἴκου, διηγκωνίζετο πρὸς αὐτὸν καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ θεάτρῳ ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἀναμφιβόλως μετὰ τῆς πλήρους ἐκείνης ἐλευθερίας τοῦ λόγου, ἣν ἡ Ἑλληνικὴ μόνον ἐκφράζει δι' ἑνὸς ὀνόματος «παρρησία», καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας γεννᾶται φυσικῶς πνεῦμα ἰσότητος, ἀποκροῦον διακρίσεις τάξεων καὶ βαθμῶν. Ὑπάρχει ἐντούτοις διάκρισίς τις ἣν ὁ κ. Zimmern νομίζομεν ὅτι δὲν ἔκαμε μετὰ σαφηνείας ἐπαρκοῦς. Διότι καίτοι οἱ Ἕλληνες πανταχοῦ ἠγάπων περιπαθῶς τὴν ἑαυτῶν πόλιν, καὶ σφοδρὸν εἶχον τὸ αἴσθημα τῆς ἰδιότητος τοῦ πολίτου, εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατενόησαν πλήρως ὁποία ἔδει νὰ εἶναι ἡ δημοκρατία, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ νὰ καλέσωμεν τὴν Σπάρτην, ἐπὶ παραδείγματι. δημοκρατίαν, φαίνεται κατάχρησις τοῦ ὀνόματος, διότι ἡ κυβέρνησις αὐτῆς ἦτο μᾶλλον στρατιωτικὴ ἐν ᾗ ἀπήλαυον μὲν πάντες οἱ Σπαρτιᾶται τῆς ἰσότητος, ἐκράτουν ὅμως οὗτοι ἐν ὑποταγῇ πολυαρίθμους ὑποτελεῖς, ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ὁποίων εἶχον τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐνῷ σχετικῶς ὀλίγα γινώσκομεν περὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πολιτειῶν, καὶ γράφων περὶ τῆς «Ἑλληνικῆς δημοκρατίας» ὁ κ. Zimmern γράφει πράγματι περὶ τῆς «Ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας» ἧς ὁ χαρακτὴρ φανταζόμεθα ὅτι ἦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἐξαιρετικὸς ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων αὐτῶν.

«Ἡ μέση εὐφυΐα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ γένους, λέγει ὁ κ. Galton, ἦτο κατὰ τὴν δυνατὴν ἐλαχίστην ἐκτίμησιν, δύο ὡς ἔγγιστα βαθμίδας ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς μας, ἤτοι, ὅσον περίπου τὸ ἡμέτερον γένος εἶνε ἀνώτερον τοῦ Ἀφρικανοῦ Νιγρήτου, καὶ ἦτο περισσῶς ἀνωτέρα ἕνεκεν τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ὑπεροχῆς ὥστε νὰ κατανοήσωσι ποία τις ἔδει νὰ εἶναι ἡ δημοκρατία κατὰ τρόπον «παραπλήσιον τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος οὐδέποτε εἶδε πρὸ ταύτης καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι τοῦδε.» Ποίαν εἶχον ἀντίληψιν τοιαύτης πολιτείας δηλοῦται ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ λόγῳ ἐν ᾧ εἷς τῶν μεγίστων πολιτικῶν καὶ εἷς τῶν μεγίστων ἱστορικῶν ὁμιλοῦσι πρὸς πάντας μετὰ αἰῶνας μὲ ἡνωμένην καὶ κοινὴν φωνήν. Τὸν λόγον τοῦτον ὁ κ. Zimmern ὀρθῶς θέτει ὡς κρηπῖδα ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων του, καὶ ἐξετάζει αὐτὸν μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας· εἰ καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτὸν ἐν ταῖς λεπτομερείαις, ὑπάρχει ἐντούτοις ἐξέχον σημεῖον ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Περικλέους μετὰ ἀναμφισβητήτου σαφηνείας. Διότι οἱ Ἀθηναῖοι πολῖται ἠννόουν— καὶ τοῦτο εἶνε μάθημα ὅπερ πᾶσα δημοκρατία πρέπει νὰ μάθῃ ἢ ἄλλως ἀπόλλυται—ὅτι ἐν ἀληθεῖ δημοκρατίᾳ ἕκαστος πολίτης πρέπει ὄχι νὰ μὴ λαμβάνῃ μόνον ἀλλὰ καὶ νὰ δίδῃ. Οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἄνθρωποι δόντες πλείονα εἰς τὴν πολιτείαν ἢ ὅσα ἔδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ πλούσιοι παρεῖχον δωρεὰν χρήματα διὰ πλοῖα, ἢ διὰ χοροὺς δραματικοὺς ἢ διὰ μνημεῖα οἱ πτωχοὶ (καὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν πτωχοί) ἐδίδον τὸν ὀβολὸν αὐτῶν— ἑαυτούς. Δὲν ὑπῆρχον ἐν αὐτοῖς οἱ ἀποφεύγοντες τὸ πρὸς τὸ δημόσιον καθῆκον οὔτε οἱ ἀναθέτοντες ἐπὶ τῆς ράχεως ἄλλων τὸ βάρος ὅπερ ἔδει ἕκαστος νὰ φέρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ. Ὁ στρατός, τὸ ναυτικόν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Δήμου, ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἐργασία ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀπῄτουν τακτικῶς, κατὰ τὸν Βιλάμοβιτζ, τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν οὐχὶ ὀλιγωτέρων τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἐν ἡλικίᾳ πολιτῶν, ἐνῷ πᾶς ὁ ἱστάμενος μακρὰν τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, προφασιζόμενος ἀπραγμοσύνην, κατεδικάζετο ἀσπλάγχνως ὡς ἀχρεῖος. Ἕκαστος ᾐσθάνετο ὅτι τὰ πάντα ὀφείλει εἰς τὴν πόλιν του καὶ ὡς ἀντάλλαγμα ἐδίδεν εἰς αὐτὴν ἀπροφασίστως ὅ,τι ἠδύνατο, προσωπικὰς ὑπηρεσίας, χρήματα ἢ τὴν ὑψίστην ἐκείνην ἀφοσίωσίν του, τὴν ζωήν του. Ἐὰν λησμονήσωμεν τοὺς δούλους, οὓς ὁ κ. Zimmern λίαν προσφυῶς ἀποκαλεῖ «συνεργάτας» (fellow workers). ἀποτελεῖται ἰδανικὴ εἰκών. «Κυβέρνησις τοῦ λαοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν λαὸν» φαίνεται ὅτι ἐξίκετο εἰς τὴν τελειοτάτην ἔκφρασιν, ἐνῷ κατὰ τὴν λαμπρὰν ἡμίσειαν ἑκατονταετηρίδα μετὰ τὴν Σαλαμῖνα ἀπήλαυον γενικῆς χαρᾶς, καὶ ὑπερτροφείας ἐν τῷ βίῳ οἵας μάτην ἐπιζητοῦσιν αἱ σύγχρονοι μεγάλαι πολιτεῖαι. Κοινός τις ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ προεδρεύῃ τῆς ἐκκλησίας ὅτε ὁ Περικλῆς «ἐβρόντα καὶ ἤστραπτε», νὰ ἐπιτηρῇ τὸν Φειδίαν ἐν τῷ ἔργῳ [illegible] εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἢ τὸν Σωκράτην γλύφοντα τὸ σύμπλεγμά του τῶν ἐνδεδυμένων Χαρίτων, νὰ θεᾶται ἡ «Ἀντιγόνην» διδασκομένην καὶ εἶτα νὰ ψηφίζῃ τὸν ποιητὴν αὐτῆς ὡς στρατηγὸν νὰ περιτρέχῃ τὴν ὁδὸν ὅπου ἀφανεῖς τεχνῖται κατεσκεύαζον τὰ θαυμάσια ἀγγεῖα ἐν οἷς «ἐδῶ ἀκριβῶς ὅμοια δὲν ὑπάρχουσι» καὶ πλεῖστα ἄλλα πράγματα. Θὰ ἦτο βιβαίως εὐχάριστον νὰ εἶναί τις εἷς τῶν τότε πολιτῶν· ἀτυχῶς ὅμως καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀκόμη δημοκρατίαι ἔχουσιν ἡμέραν τινα ν' ἀντιμετωπίσωσι τοὺς σκληροὺς καὶ ἀναποδράστους νόμους τῶν οἰκονομικῶν, καὶ περὶ οἰκονομικῶν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐγίνωσκον. Πάντα τἆλλα ἐγνώριζον, οὐχὶ ὅμως καὶ περὶ τούτων. Περὶ χρηματισμοῦ καὶ προϋπολογισμοῦ, ἦσαν ἀνίκανοι· Ἐναπέθετον τὰ χρήματά των εἰς κιβώτιον ὡς παιδία καὶ ἐξώδευον ὅταν καὶ ὅπως ἤθελον, εὐγενῶς πράγματι ὥστε ὁ κόσμος τοὺς εὐλογεῖ μέχρι σήμερον διὰ ὅ,τι ἔπραξαν [illegible] αὐτοῦ» οὐχὶ ὅμως κατὰ τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους, καὶ ἐντεῦθεν ἐπῆλθε ἡ καταστροφὴ αὐτῶν.

Διότι δὲν ἦσαν φυλὴ φιλόπονος· τὸ ἔδαφός των ἦτο πτωχόν· δὲν μετήρχοντο ἱκανῶς τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐστερημένοι διὰ ταῦτα χρημάτων περιελθόντες εἰς ἔνδειαν χρημάτων προσέφυγον εἰς τὸ μέσον ὅπως λαμβάνωσι χρήματα παρ' ἄλλων. Μετὰ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους, ὡς εἶνε πασίγνωστον, παρέσχον πρῶτον τὸν στόλον αὐτῶν πρὸς προστασίαν τῶν συμμάχων αὐτῶν ζητήσαντες ὡς ἀντάλλαγμα συντάξεις ὕστερον ὅμως βαθμηδὸν κατέστησαν τούτους ὑπηκόους καὶ μετέτρεψαν τὴν προαιρετικὴν αὐτῶν «σύνταξιν» φόρον καταναγκαστικόν, ὃν ἐναποταμίευον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐχρησιμοποίουν κατ' ἀρέσκειαν. Ὁ κ. Zimmern πειρᾶται νὰ παρερμηνεύσῃ τὰ γεγονότα καὶ μάλιστα ἐπιγράφει σχετικὸν κεφάλαιο, «Ἐλευθερία ἢ διακυβέρνησις τοῦ κράτους». (Liberty or Rule of Empire).

Εἶναι ὅμως ἀναμφίβολον, καὶ ὅτε ὁ Περικλῆς ἐβεβαίου ὅτι «μόνοι οἱ (Ἀθηναῖοι) οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ, ἀδεῶς τινα ὠφελοῦσιν» καὶ ὅτι «οὐ τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν (ἡ πόλις ἔχει) ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται» προσεπάθει μᾶλλον ν' ἀποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν. «Αἱ 250 ὑποτελεῖς κοινότητες ὧν αἱ Ἀθῆναι ἐγένοντο μητρόπολις ἢ Δέσποινα οὐδαμῶς ἦσαν εὐχαριστημέναι, Ἡ κυρίαρχος πόλις ἀναμφιβόλως ἐπᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐβατὸν κατηνάγκασε γενέσθαι» ἐξησφάλισε δὲ τὴν ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν ἀνὰ [illegible] Αἰγαῖον καὶ ἄλλα ἔπραξεν εἰς αὐτοὺς ἀγαθὰ ἀλλ' ὡς πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι, ἐπρ[illegible] τὴν ἐλευθερίαν καὶ [illegible] δικαίωμα [illegible] τῶν χρῆμα, καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα τῶν δοκιμασιῶν αἱ Ἀθῆναι [illegible] παραυτὰ ἄνευ φίλων [illegible] νὰ ἐμπιστευθῶσι καὶ ἄνευ προσόδων ἐξ αὐτῶν προερχομένων καὶ εἰς αὐτὰς ἀνηκουσῶν. Διὰ πάσας τὰς ἄλλας ἐπόψεις αἱ Ἀθῆναι παρέσχον εἰς τὸν κόσμον ὅ,τι δύναται νὰ θεωρῆται πρότυπον τελείας δημοκρατίας, δὲν κατενόησαν ὅμως ὅτι δὲν δύναται μέχρι τέλους νὰ διατηρηθῇ ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἰδίων χωρῶν, καὶ ὅτε ἐξερράγη ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἡ βραχεῖα περίοδος τοῦ μεγαλείου αὐτῆς ἔληξε διὰ παντός.

(Βιβλιοκρισία «Spectator»)

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Παθολόγος Παιδίατρος
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν συνεχείᾳ πληροφορίας περὶ πάντων τῶν οἰκονομικῶν πόρων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καθόλου καταστάσεως τῆς ἡμετέρας Νήσου εἰλημμένας ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν πινάκων. Αἱ πληροφορίαι αὗται εἶνε λίαν χρήσιμοι εἰς πάντα πεπολιτισμένον καὶ προοδευτικὸν λαὸν θέλοντα νὰ χωρῇ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀσφαλοῦς γνώσεως τῆς ὁσημέραι καταστάσεως τοῦ περὶ αὐτὸν κόσμου. Ἡ στατιστική, δαιμονία ἐπίνοια τῶν νεωτέρων χρόνων, εἶνε ἄριστος ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος τῶν λαῶν καὶ μάλιστα τῶν κυβερνήσεων, αἵτινες χρησιμοποιοῦσι τὰς πολυτίμους ταύτας πληροφορίας ὡς πυξίδα πρὸς κατεύθυνσιν τοῦ πολιτειακοῦ σκάφους εἰς ἀσφαλῆ λιμένα μακρὰν τῶν συχνῶν καὶ ἐπικινδύνων σκοπέλων κατὰ τὸν πλοῦν αὐτοῦ.

Πάντες οἱ ὁπωσδήποτε τὰ κοινὰ πράττοντες καὶ περὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ προόδου μεριμνῶντες τὴν στατιστικὴν πρέπει νὰ ἔχωσι πάντοτε ἀσφαλῆ ὁδηγὸν περὶ τῆς καθόλου πορείας καὶ καταστάσεως τοῦ κοινοῦ, ὡς ὁ ἰατρὸς διὰ τὸν ἀσθενῆ παρακολουθεῖ τὸν σφυγμὸν καὶ τὴν θερμοκρασίαν αὐτοῦ μετ' ἀκριβείας διαγράφων τὴν πορείαν ἀμφοτέρων.

Οἱ κ. κ. διδάσκαλοι πρέπει νὰ ἐθίζωσι τοὺς μικροὺς μαθητὰς αὐτῶν ὅπως παρακολουθῶσι καὶ προσέχωσιν εἰς τὰς στατιστικὰς πληροφορίας ἐνισχύοντες τὸ παρατηρητικὸν τούτων καὶ καθοδηγοῦντες ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας ἐν τῇ ὁδῷ τῆς δράσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου μετὰ τῆς ἄλλης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως. Δι' ὃ συνιστῶμεν θερμῶς ὅπως κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς γεωγραφίας τῆς Κύπρου μεταδίδωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτῶν τὰς στατιστικὰς ταύτας πληροφορίας, καὶ ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι μετὰ τοῦ ἀκραιφνοῦς ἐθνικοῦ χαρακτῆρος θὰ παρασκευάζωσι καὶ θετικοὺς καὶ στιβαροὺς ἐργάτας τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας τῆς χώρας ἐν τῷ μέλλοντι.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου ἡμῶν γενομένην τῇ 2ᾳ πρὸς τὴν 3ην Ἀπριλίου 1911 εὑρέθη οὗτος ἀνερχόμενος εἰς 237,000 ψυχὰς ἐν ὅλῳ, ἐξ ὧν Ἕλληνες μὲν 182,739, Μωαμεθανοὶ 51,309, Λατῖνοι 824, Μαρωνῖται 1,130 Γρηγοριανοὶ Ἀρμένιοι 491, Παπισταὶ Ἀρμένιοι 26, Ἀγγλικανοὶ 215, Διαμαρτυρόμενοι 150, Πρεσβυτεριανοὶ 13, Wesleyan 4, Θεϊσταὶ 1, Λουθηρανὸς 1, Ἑβραῖοι 118, Δροῦσος 1.

Κατ' ἐπαρχίας ὁ πληθυσμὸς κατανέμεται ὡς ἑξῆς: Λευκωσίας ἐπὶ ἐπιφανείας 1,040 τ. Μ. κατ. 71,289, Λάρνακος ἐπιφ. 365 τ. Μ. 26,073 ψυχ. Λεμεσοῦ, ἐπιφ. 542 τ. Μ. κατ. 39,139, Ἀμμοχώστου ἐπιφ. 817 τ. Μ. κατ. 48,508. Πάφος ἐπιφ. 574 τ. Μ. 35,205. Κυρήνεια ἐπιφ. 246 τ. Μ. κατ. 16,818.

ΑΡΡΕΝΕΣ ΚΑΙ ΘΗΛΕΙΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀποτελεῖται ἐξ 92,820 ἀρρένων 89,919 θηλέων. Ὁ Μωαμεθανικὸς ἐξ 26,616 ἀρ. καὶ 24,693 θηλ. καὶ εἰς τὰς ἄλλας συνοίκους ἐθνότητας οἱ ἄρρενες εἶνε πολυαριθμότεροι τῶν θηλέων.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Γεωργοὶ 54,111, χειροτέχναι καὶ βιομήχανοι 17,293, ἔμποροι 6,169. Γεννήσεις 6,169, γάμοι 8,703, θάνατοι 4,109.

ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΜΟΝΑΙ

Ναοὶ Ὀρθόδοξοι ἐν ὅλῳ ὑπάρχουσι 607 ἐξ ὧν 195 ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λευκωσίας, 69 ἐν τῇ τῆς Λάρνακος, 122 ἐν τῇ τῆς Ἀμμοχώστου, 91 ἐν τῇ τῆς Πάφου καὶ 37 ἐν τῇ τῆς Κυρηνείας.

Μοναὶ οὐχὶ κοινοβιακαὶ καὶ ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐξηρτημέναι ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῳ 29, ἐκ τοῦ Μητροπολιτ. Θρόνου Πάφου 28, τοῦ Κιτίου 14 καὶ τοῦ τῆς Κυρηνείας 13.

Κοινοβιακαὶ δὲ Μοναὶ ὑπάρχουσιν αἱ Ι. Μοναὶ Κύκκου καὶ Μαχαιρᾶ, μετόχιον τῆς Ἱ Μονῆς τοῦ Π. Τάφου, τοῦ Σινᾶ μετόχιον τῆς Ι. Μονῆς τοῦ Ὄρους Σινᾶ, τοῦ Ἁγ. Νεοφύτου, ἐξάρτημα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Χρυσοροϊάτισσα τοῦ τῆς Μητρ. Πάφου, Τρωοδίτισσα ὡσαύτως, καὶ Ἁγ. Παντελεήμων ἐκ τοῦ τῆς Κυρηνείας.

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΑ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΑ

Ἐν τῇ πόλει Λευκωσίᾳ καὶ τῇ Ἐπαρχίᾳ τεμένη καὶ Μετζὶτ 69, τεκέδες 6, καὶ ἱερὰ σχολεῖα (Μετρεσσὲ) 6.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἄνωθι τάξιν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λάρνακος 21-3-0. Ἐν τῇ τῆς Λεμεσοῦ 16-1-1, τῆς Ἀμμοχώστου 44-3-0, τῆς Πάφου 33-1-1 καὶ τῆς Κυρηνείας 17-1-0.

ΑΛΛΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

Οἱ Μαρωνῖται διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τοῦ Λιβάνου ἑδρεύοντος. Οἱ

Λατῖνοι καὶ Παπισταὶ Ἀρμένιοι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Λατίνου Πατριάρχου.

Αἱ Ἀδελφαὶ τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγ. Ἰωσὴφ διατηροῦσι Μοναστήριον, Σχολὴν καὶ οἰκοτροφεῖον ἐν Λάρνακι καὶ ἐν Λεμεσῷ.

Οἱ Μοναχοὶ τοῦ Φραγκισκανοῦ Τάγματος ἔχουσιν ἓν Μοναστήριον, δύο Ἐκκλησίας καὶ μίαν Σχολὴν ἐν Λάρνακι καὶ ἐξηρτημένα ἀπὸ τούτου Μοναστήρια καὶ Σχολεῖα ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν Λεμεσῷ. Ἅπαντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς «Κουστοδίας» τῆς Ἁγ. Γῆς.

Οἱ Μαρωνῖται ἔχουσιν ὀκτὼ Ἐκκλησίας καὶ τέσσαρας Μονὰς ἐν τῇ νήσῳ.

Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσι μίαν Ἐκκλησίαν Σοὺρπ Ἀστβατζατζὶν ἐν Λευκωσίᾳ, ἓν Μοναστήριον Σοὺρπ Μακὰρ καὶ παρεκκλήσιον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κυρηνείας.

Ὑπάρχουσι δύο Ἐκκλησίαι τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἡ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἡ τῆς Ἁγ. Ἑλένης ἐν Λάρνακι, ἐν Ἀμμοχώστῳ δὲ ἓν Κυριακόν.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἡμετέρου ἡμερολογίου τοῦ καλουμένου Ἰουλιανοῦ ἡ πρώτη τοῦ ἔτους διὰ τὰς διαφόρους ἐθνότητας ἐν Κύπρῳ διὰ τὸ ἔτος 1910 ἤρξατο ὡς ἑξῆς:

1) Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1910.

Τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον 18 Δβρίου 1909.

3) Τὸ Ἀρμενικὸν Ἐκκλ. ἔτος 1360 ἄρχεται τῇ 11 Αὐγούστου 1910.

4) Τὸ Ἀρμενικὸν Ἐθνικὸν ἔτος 4403 ἄρχεται τῇ 8 Αὐγούστου 1910.

5) Τὸ Ἑβραϊκὸν 5671 ἄρχεται τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1910.

6) Θρησκευτικὸν Μωαμεθανικὸν ἔτος 1328 ἀπὸ τῆς Ἐγίρας ἄρχεται τῇ 30 Ἰανουαρίου 1910.

7) Τὸ Ὀθωμ. Οἰκονομικὸν ἔτος 1326 τῇ 1 Μαρτίου 1910.

ΕΥΕΛΠΙΔΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ ἀξιότ. βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου κ. Θ. Θεοδότου ἐπισκεψάμενος τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἁρμοστὴν χάριν δημοσίων ὑποθέσεων ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Α. Ἐξοχότητος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πᾶσαν δυνατὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποβληθέντων παρὰ τῶν κ. κ. Ἀντιπροσώπων αἰτημάτων ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Ὀρθῶς ἀντιληφθεῖσα ἡ Α. Ἐξοχότης τῆς ἐπιτακτικῆς καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης πρὸς πᾶσαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν γεωρ. τάξεων ἐπισπεύδει τὴν σύστασιν Γεωρ. Σχολῆς ἐν ᾗ θὰ διδάσκωνται οἱ μαθητευόμενοι τῶν διδασκαλείων δι' ὅλου τοῦ ἔτους καθ' ὡρισμένας ὥρας καὶ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ἅπαντες οἱ διδάσκαλοι προσερχόμενοι εἰς Λευκωσίαν.

Ἡ σύστασις ἀγροτ. τραπεζῶν κατὰ τὸ σύστημα Ραϊφάϊζεν μελετᾶται συντόνως καὶ πολὺ ταχέως θὰ ἱδρυθῶσι τοιαῦται πρὸς δοκιμὴν τράπεζαι εἰς ἐπίκαιρα κέντρα ἵνα διὰ πειραματισμῶν καὶ ψηλαφήσεων προσαρμοσθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο σύστημα καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Νήσῳ ὡς οἷόν τε τάχιον.

Ἡ μεταφορὰ τῶν Κυπριακῶν κεφαλαίων ἐξ Ἀγγλίας καὶ ἡ διάθεσις πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ περισσευμάτων τῇ ψήφῳ καὶ γνώμῃ τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου θεωρεῖται ἀπαραίτητος εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπραγίαν τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν καταβάλλει ἡ Α. Ἐξοχότης.

Τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τοῦ λεγομένου Φόρου ὑποτελείας ἐκ £42,800 εἰς βάρος τῆς Νήσου προβάλλει τὰς πλείονας καὶ μεγαλειτέρας δυσχερείας αἵτινες θὰ πολεμηθῶσι δι' ὅλων τῶν ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων ἅτινα ἔχει ὁ τόπος ἵνα δείξῃ πρὸς τοὺς ἐν Λονδίνῳ πόσον ἀδίκως καὶ ἀστόργως ἐπεβαρύνθη ἡ νῆσος διὰ τόσον ἐπαχθοῦς οἰκονομικοῦ βάρους, ὅπερ ἀπετέλεσε τὸ κυριώτατον πρόσκομμα κατὰ πάσης προόδου τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὑπὸ κυβέρνησιν εὐρωπαϊκήν.

Διὰ τὴν πρακτικὴν παίδευσιν ἡ Α. Ἐξοχότης φαίνεται διατεθειμένη νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν τὰς θερμοτάτας συστάσεις καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ εἰσακουσθῶσιν αὗται ἐκεῖ εὐμενῶς, διότι μετὰ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων τῶν οὕτως ἐκπαιδευομένων ἐξυπηρετοῦνται καὶ τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα ἐν τῇ καθ' ὑμᾶς Ἀνατολῇ, καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς Παιδείας Σημείωμα τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν κ. κ. Ἀντιπροσώπων θὰ τύχῃ πάσης ὑποστηρίξεως ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τούτων καὶ ἄλλων δευτερευόντων ζητημάτων, σπουδαίως ἐνδιαφερόντων τὸν τόπον ἡμῶν, φαίνεται ἡ Α. Ἐξοχότης μεριμνῶσα σπουδαίως καὶ συντόνως, ὑπολείπεται δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ πλήρης δικαίωσις τῶν ἀρίστων προθέσεων καὶ τῶν ἀποτελεσματικῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἔστω βεβαία ἡ Α. Ε. ὅτι μετὰ τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ὁμόφωνον καὶ ἀπερίσπαστον σύμπραξιν καὶ ὑποστήριξιν σύμπαντος τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου καὶ ἁπάντων τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ τῇ π. Κυριακῇ ἱερούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Βαρβάρας εἰς τὸ προάστειον Καϊμακλῆ, τῇ ἐπιούσῃ Δευτέρᾳ ἐπετείῳ Ἁγ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν τῷ φερωνύμῳ ἐνοριακῷ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ τῇ π. Τρίτῃ ἐπετείῳ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἱ. Ναῷ τοῦ προαστείου Ἔγκωμη, ἐκήρυξε δὲ κατὰ τὰς τρεῖς ἀρχιερατικὰς ἱερουργίας τὸν θεῖον λόγον πρὸς τὰ εὐσεβῆ ἐκκλησιάσματα.

Ἐν Ἔγκωμῃ, ὅπου ἡ Α. Μακαριότης ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑφ' ἁπάσης τῆς κοινότητος γονυκλινὴς ἐτέλεσε δέησιν ἵνα καταπέμψῃ ὁ οὐρανὸς βροχὰς χάριν τῶν ἀθῴων νηπίων ἐὰν οἱ ἐνήλικες ἐγένοντο ἀνάξιοι τῆς θείας ἐπιεικείας καὶ συγγνώμης.

◆◆◆

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ. Οἱ Θεολόγοι καθηγηταὶ τοῦ Π. Γυμνασίου ἐκήρυξαν τὸν θεῖον λόγον ὁ κ. Σ. Σπυριδάκης ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ἀντωνίου, ὁ κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐν τῷ τοῦ Τριπιώτου καὶ ὁ κ. Ι. Παπαπορφυρίου ἐν τῷ τοῦ Ἁγ. Κασσιανοῦ.

Αὔριον θέλουσιν ὁμιλήσει ὁ μὲν κ. Σ. Σπυριδάκης εἰς τὸν Ἅγ. Σάββαν, ὁ κ. Κ. Κωνσταντινίδης εἰς τὴν Χρυσαλινιώτισσαν καὶ ὁ κ. Ἰ. Παπαπορφυρίου εἰς τὸν Ἅγ. Λουκᾶν.

◆◆◆

ΜΕΛΟΣ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου πρὸς τῷ κ. Θεοδότου διωρίσθη ὁ Δήμαρχος Λεμεσοῦ κ. Σῶζος, καὶ τὸν διορισμὸν τοῦτον πιστεύομεν ὅτι ἐπιδοκιμάζει ἅπασα ἡ νῆσος.

◆◆◆

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας βεβαιοῦται ὡς τετελεσμένος παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις, οἵτινες ὅμως ἀρνοῦνται νὰ κατονομάσωσιν αὐτόν. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εἶνε οὗτος Ἕλλην, ὡς συμφέρει εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὸν γεωργ. κόσμον τῆς Νήσου, ἄλλως διορισμὸς προσώπου ἀγνοοῦντος καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς μακραίωνας ἕξεις καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν Κυπρίων γεωργῶν καὶ πρὸς τὸ κλῖμα τῆς χώρας ἀήθους θὰ εἶνε μεγίστη ἀποτυχία διὰ τὴν γεωργ. πρόοδον καὶ μεγίστην θὰ προξενήσῃ τοῦτο δυσαρέσκειαν εἰς τὸν τόπον.

◆◆◆

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας ἐν Λευκωσίᾳ ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας ἐπισκέπτονται οἰκογενείας καὶ καταστήματα πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν διὰ τὰς προσεχεῖς ἁγίας ἑορτάς.

◆◆◆

Ο ΚΑΙΡΟΣ. Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς π. Τρίτης ὁ καιρὸς ἐτράπη ὁριστικῶς εἰς βροχερὸν καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην κατέπεσον σποραδικαὶ βροχαὶ ὡς καὶ τῇ ἐπιούσῃ μάλιστα δὲ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τῆς Τετάρτης εἶχον ἀνοιγεῖ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ. Βροχερὰ ἐγένετο καὶ ἡ π. Πέμπτη καὶ ραγδαιότεραι βροχαὶ κατέπεσον τὴν νύκτα πάλιν. Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐγένετο ἐν μέρει αἰθρία, πάντοτε ὅμως ὁ καιρὸς παραμένει βροχερός. Αἱ βροχαὶ αὗται ἐξετάθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον παρ' ἡμῖν δὲ τὸ πρῶτον τὸν χειμῶνα τοῦτον τῇ πρωΐᾳ τῆς π. Τετάρτης κατέρρευσεν ἰλυώδης ὁ Πεδιαῖος ἵνα ποτίσῃ καὶ λιπάνῃ τὴν Μεσαορίαν.

◆◆◆

Η Α. Π. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Πάφου κ. Ἰάκωβος ἀναχωρήσας ἐκ Λεμεσοῦ τῇ π. Παρασκευῇ δι' Αἴγυπτον χάριν κατεπειγουσῶν ὑποθέσεών του ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀσπασίως γενόμενος δεκτὸς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Ἡ Α. Πανιερότης ἠναγκάσθη ν' ἀπομακρυνθῇ τοῦ ποιμνίου του κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας, ἵνα δυνηθῇ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς προσεχεῖς ἐργασίας τῆς Ἱ. Συνόδου πρὸς σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ἀφίκετο διὰ τοῦ συμβατικοῦ τῇ π. Πέμπτῃ ὁ πρώην Καθηγητὴς κ. Μενέλ. Μαρκίδης, ὅστις περατώσας ἐν Ὀξφόρδῃ τὰς ἀρχαιολογικὰς σπουδάς του εἶχε μεταβῆ εἰς Γερμανίαν πρὸς περαιτέρω ἀρχαιολογικὰς μελέτας ὡς ὑπότροφος τοῦ Κυπρ. Μουσείου, οὗτινος θὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν.

Τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐμβριθοῦς ἐπιστήμονος χαιρετίζομεν εὐφροσύνως, διότι δι' αὐτοῦ ἐγκαινίζεται καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἐπιστημονικὴ ἀρχαιολογία.

◆◆◆

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠ. ΑΓΟΡΑ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων καὶ νηπίων ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις Ἁγίαις ἡμέραις θὰ τελεσθῇ τῇ μεταπροσεχεῖ Κυριακῇ, παρέχουσα, ὡς πάντοτε ἀρίστην εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα πρὸς ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν φιλανθρώπων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων αὐτῆς. Ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἑβδομάδων διδασκάλισσαι, μαθήτριαι καὶ νήπια ἔτι ἐργάζονται πρὸς παρασκευὴν ποικίλων ἀντικειμένων πρὸς πώλησιν.

◆◆◆

Ο ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Ἰατρικῆς καὶ ἐπιμελέστατος νέος κ. Ἄδωνις Φωτιάδης ἐπαξίως τῶν ἐμβριθῶν σπουδῶν του διωρίσθη ἐξωτερικὸς βοηθὸς παρὰ τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν.

◆◆◆

ΑΦΙΚΕΤΟ χάριν ὑποθέσεων τῆς οἰκείας Μονῆς ὁ Πανοσιολ. Ἡγούμενος Χρυσορροϊατίσσης, ὅστις ἀγνοεῖ τὸν διορισμόν του ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Μητροπόλεως Πάφου κατὰ τὴν ἀποδημίαν τῆς Α. Πανιερότητος, ὡς ἐδημοσιεύθη εἴς τινας ἐφημερίδας.

◆◆◆

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ. Τῇ π. Δευτέρᾳ εἰς τὰ λατομεῖα τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ὀγκόλιθος καταπεσὼν κατεπλάκωσε τὸν ἐκ Στροβόλου ἐργαζόμενον λατόμον χ''Σοφοκλῆ χ'' Τσουλῆ, μωλωπισθέντα ἐπικινδύνως νοσηλευόμενον ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

Συχνότατα εἶνε τὰ ἐν τοῖς λατομείοις δυστυχήματα, διότι οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἐγένετο νομοθετικὴ πρόνοια πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν λατομείων καὶ προστασίαν τῆς ζωῆς τῶν ἐργαζομένων ἐν αὐτοῖς.

◆◆◆

ΒΛΑΒΑΙ. Ἡ μεταμεσημβρινὴ ἁμαξοστοιχία ἐξ Ἀμμοχώστου ἐβράδυνεν ὑπὲρ τὴν 1. 30' ὥραν τῇ π. Πέμπτῃ ἕνεκεν βλάβης τῆς γραμμῆς ὑπὸ τῶν χειμάρρων. Καὶ τὸ αὐτοκίνητον τὸ κομίζον τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομεῖον ἐκ Λεμεσοῦ ἐσταμάτησε καθ' ὁδὸν ἕνεκεν βλάβης. Τούτου ἕνεκεν τὸ ταχυδρομεῖον ἐκομίσθη εἰς Λευκωσίαν ἀντὶ τῆς 2. 30 τῇ 11. 40' μ. μ.

ΤΗ π. Δευτέρᾳ πλήρης ἡμερῶν ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον χριστιανικωτάτη πρεσβῦτις ἡ πρεσβυτέρα

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΥΛΟΥ

εὐτυχήσασα νὰ ἐκθρέψῃ χριστιανικῶς πλειάδα τέκνων καὶ ἴδῃ αὐτὰ ἄριστα ἀποκατεστημένα καὶ εὐτυχοῦντα. Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη χοροστατήσαντος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὴν σεπτὴν σορὸν κατέστεψαν πολυάριθμοι στέφανοι φιλοστόργων τέκνων, πενθούντων συγγενῶν καὶ τιμώντων τὴν μνήμην τῆς μεταστάσης φιλικῶν οἰκογενειῶν.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἀθῆναι 1)14 XII. 1911.

Ἀξ. Κύριε Συντάκτα,

Εὐχαριστῶν ἐκ καρδίας διὰ τὰς εὐμενεῖς περὶ ἐμοῦ γραμμάς σας, ὀφείλω ἐν τούτοις νὰ δηλώσω, ὅτι οὐχὶ «διδάκτωρ μετὰ διακεκριμένου βαθμοῦ» ὡς ἐκ πλημμελοῦς ἴσως ἐξηγήσεως σᾶς ἀνεκοινώθη, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ προλύτης ἀνηγορεύθην.

Μεθ' ὑπολήψεως

Σάββας Θεοδ. Χρήστης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ καθήκοντος ἀνακύπτομεν ἐπὶ σμικρὸν ἀπὸ τῆς ἀλγεινοτάτης ὀδύνης ὑπὸ τῆς πληξάσης ἡμᾶς ἀνηκέστου συμφορᾶς τῆς ἀπωλείας τῆς προσφιλεστάτης θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς ἡμῶν

ΝΕΥΑΡΤ

ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ὑποκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τοὺς παντοιοτρόπως ἐκδηλώσαντας τὰς συμπαθείας αὐτῶν οἰκείους, φίλους καὶ συμπολίτας ἄνευ διακρίσεως ἐθνότητος καὶ θρησκεύματος.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 10)23 Δβρίου 1911.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια

Κρικὸρ Τουντζιάν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. Περιουσίας 24)1911.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολάκη Γ. Μιχαηλίδου ἐκ Λεοναρίσσου.

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ δανεισταί, δυνάμει γραμματίων ἢ λογαριασμῶν τοῦ ἄνω ἀποβιώσαντος ὅπως, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παρούσης γνωστοποιήσεως, προσέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐπαληθεύσωσι τὰ δάνεια των.

Μ. Π. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Πρωτοκολλητής.

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1911.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινοῦ ὅτι διαλυθείσης τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἐμπορικῆς ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Περδίος καὶ Σωκράτους» ἱδρύσαμεν ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1911 νέαν τοιαύτην ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ„

ἥτις ἀνέλαβεν ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῆς τέως ἑταιρείας «Περδίος καὶ Σωκράτους» καὶ θέλει συνεχίσει τὰς αὐτὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἧς μέχρι σήμερον περιεβάλετε τὴν ἀνωτέρω διαλυθεῖσαν ἑταιρείαν, πεποίθαμεν ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει νὰ περιβάλλητε διὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τὴν νέαν μας ἑταιρείαν ἐφ' ᾧ καὶ

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΧΑΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΤΥΛ. Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Λευκωσίᾳ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ κ. Χαρ. Σωκράτους θὰ ὑπογράφῃ τὴν ἑταιρείαν

Σωκράτους καὶ Μιχαηλίδης

Ὁ κ. Στυλ. Μιχαηλίδης θὰ ὑπογράφῃ τὴν ἑταιρείαν

Σωκράτους καὶ Μιχαηλίδης.

Ἀπάντησις.

Μάλιστα. ΕΦΘΑΣΑΝ τὰ ἡμερολόγια καὶ Καζαμίαι τοῦ 1912 τῶν καταστημάτων Σαλβέρου εἰς διάφορα μεγέθη καὶ πωλοῦνται **μόνον** παρ' ἡμῖν.

Ἐπίσης Εἰκόνες Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, Ὑδρόγειοι σφαῖραι, Μουσικὰ Ἐγκόλπια, Ὑμνῳδίαι, Ἀριθμητήρια κ.λ.π. Ἐπίσης διάφορα **τάγιερ τοῦ 1912.**

Σπεύσατε ἐγκαίρως.

Κ. Γ. Ρῶσσος καὶ Ὑψηλάντης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότ. Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διαλυθείσης τῆς ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γ. καὶ Κ. ΝΕΟΦΥΤΙΔΗΣ», ἧς σκοπὸς ἦτο ἡ ἐμποροραπτικὴ καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ μεταπώλησις ἐπὶ κέρδει ποδηλάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀνεσυστάθη αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"Κ. ΝΕΟΦΥΤΙΔΗΣ ΚΑΙ Σ^ΙΑ"

καὶ μὲ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ὑπογραφὴ τῆς Ἑταιρείας θὰ εἶνε **«Κ. Νεοφυτίδης καὶ Σία»** καὶ χρῆσιν αὐτῆς θὰ κάμνῃ μόνος ὁ **Κῦρος Νεοφυτίδης.**

Πέποιθα ὅτι θὰ ἐξακολουθήσητε νὰ παρέχητε καὶ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ταύτην ἣν καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνην καὶ ὑποστήριξιν ὑμῶν βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ τυγχάνητε τῆς αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον προθύμου καὶ εἰλικρινοῦς ἐργασίας ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Δβρίου 1911.

Διατελῶ κλπ.

Κῦρος Νεοφυτίδης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ διώροφος οἰκία κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Πέτρου ἐπιπλοποιοῦ περιέχουσα ἓξ δωμάτια μετὰ μικροῦ κήπου καὶ ὕδατος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν, κειμένη ἔναντι τοῦ κήπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν αὐτοῦ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Τῇ 3)16 ἀρξαμένου 25 Κρῆτες ἐπαναστατικοὶ πληρεξούσιοι βίᾳ ἐπεβησαν τοῦ ἀτμοπλοίου «Σπέτσαι» τῆς ἑταιρείας Γουδῆ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Πωλογεώργη. Ἄγημα Γάλλων ναυτῶν κατέλαβε τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας, συνοδεύοντος τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ καὶ πλῆθος λαοῦ παρακολουθοῦντος ἀπὸ τῆς παραλίας. Οἱ πρόξενοι μετέβησαν εἰς Σοῦδαν ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ συνδιελέχθησαν μετὰ τῶν πληρεξουσίων οἵτινες ἔμειναν ἀνένδοτοι, ἀρνηθέντες νὰ ὑπογράψωσι πρωτόκολλον, ἐν ᾧ περιείχετο ἡ δήλωσις ὅτι παραιτοῦνται τῆς μεταβάσεως εἰς Ἀθήνας. Τότε μετηνέχθησαν βιαίως ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ καὶ ὕστερον διενεμήθησαν εἰς τὸ γαλλικόν, τὸ ρωσσικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν πολεμικόν.

Ἐκ τῶν «Σπετσῶν» κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ ὁ πληρεξούσιος Σκαμνάκης ἀφικόμενος εἰς Πειραιᾶ, ὅπου ὅμως συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιβιβασθεὶς εἰς ἔκτακτον ἀτμόπλοιον τὸν «Ποσειδῶνα» μετηνέχθη εἰς Κρήτην.

Ἕτερος Κρὴς πληρεξούσιος, ὁ κ. Ξενικάκης διαφυγὼν τὴν ἐπιτήρησιν ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας.

Τῇ 4)17 ἀρξαμένου συνεκροτήθη ἐν Χανίοις πάνδημον συλλαλητήριον, δι' οὗ ὁ Κρητικὸς λαὸς διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀσκηθείσης βίας κατὰ τῶν πληρεξουσίων καὶ ἐμμένει ἀξιῶν παρὰ τῶν Δυνάμεων ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τὸ μετέωρον καθεστώς. Οἱ Πρόξενοι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐζήτησαν παρὰ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων ὁδηγίας περὶ τῆς τύχης τῶν αἰχμαλώτων πληρεξουσίων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΣΑΝ-ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ

Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Σὰν-Τζουλιάνο ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸ ἐν Καΐρῳ Διπλωμ. Πρακτορεῖον τῆς Ἰταλίας τὰ ἑξῆς:

Τρίπολις 29)12.—Σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ ἱππικὸν ἐξελθὸν εἰς κατόπτευσιν ἐξ Ἄϊν-Ζάρα πρὸς τὰ Νοτιανατολικὰ παρετήρησε μικρὸν ὅμιλον ἀράβων πορευομένων πρὸς τὴν Ταρχοῦναν· καταδιωχθέντες οἱ Ἄραβες οὗτοι διεσκορπίσθησαν μετά τινας ἀκροβολισμούς.

Βεγγάζη 29)12. 10 π. μ.—Ὁ ἐχθρὸς προσέβαλεν αἰφνιδίως μετὰ σφοδρότητος ἓν μέρος τῶν ἡμετέρων χαρακωμάτων, ἀπεκρούσθη ὅμως μετὰ βραχεῖαν ἀλλὰ πεισματώδη μάχην, καθ' ἣν τὸ 3ον καὶ 79ον τάγμα ἐξετέλεσαν ἀντεπίθεσιν διὰ τῆς λόγχης.

Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ ἀνῆλθον εἰς 36 νεκρούς, ἐν οἷς 12 τοῦρκοι ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης· πολυαριθμότατοι δὲ εἶνε οἱ πληγωμένοι, οὓς ὁ ἐχθρὸς κατώρθωσε νὰ παραλάβῃ ἐπωφελούμενος τὸ σκότος τῆς νυκτός. Ἡμεῖς ἀπωλέσαμεν τρεῖς νεκροὺς καὶ δώδεκα πληγωμένους.

Τηλεγραφ. Πρακτορείων.

Ρώμη, 30)13—Ἐν τῇ ὀάσει ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνακάλυψις μεγάλου ἀριθμοῦ ὅπλων καὶ μεγάλης ποσότητος πολεμεφοδίων. Δεκαπέντε ἄραβες ἀρχηγοὶ συνελήφθησαν ἐν Τριπόλει ὡς ἐξυφάναντες ἀντιϊταλικὴν συνωμοσίαν καὶ παροτρύνοντες τοὺς ἄραβας εἰς ἐξέγερσιν κατὰ τῶν Ἰταλῶν.

Ρώμη 2)15.—Κατὰ τὴν μάχην τῆς Ταζούρας οἱ Τοῦρκοι ἔσχον 45 νεκροὺς καὶ 120 πληγωμένους· αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰταλῶν ἀνέρχονται εἰς 10 νεκροὺς καὶ 25 πληγωμένους. Οἱ Ἰταλοὶ ἐκτελέσαντες κατόπτευσιν πρὸς νότον τοῦ Ἄϊν-Ζάρα συνήντησαν ἰσχυρὸν σῶμα ἀράβων.

Ρώμη 4)17.—Χθὲς ἐγένετο συμπλοκὴ πεισματώδης πρὸς νότον τοῦ Χόμς. Οἱ Ἰταλοὶ ἐκτελοῦντες κατόπτευσιν συνήντησαν πολυαρίθμους ὁμίλους Ἀράβων, καὶ προσέβαλον οὗτοι ἀντέταξαν ζωηρὰν ἀντίστασιν καὶ ἐν τέλει ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὑποστάντες σοβαρὰς ἀπωλείας. Οἱ Ἰταλοὶ ἔσχον τρεῖς νεκροὺς καί τινας πληγωμένους.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου οἱ Ἄραβες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν χαρακωμάτων τῆς Ἄϊν—Ζάρα, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως τὰς κατοπτεύσεις αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀζιζίαν καὶ ἀναγνωρίσεις διὰ τῶν ἀεροπλάνων.

Ἐν τῷ τουρκικῷ στρατοπέδῳ αἱ λιποταξίαι ἐξακολουθοῦν, τὸ δὲ ἠθικὸν τῶν στρατευμάτων εἶνε ἀρκετὰ καταβεβλημένον.

Χθὲς οἱ Ἰταλοὶ ἀπέκρουσαν ἐν Χόμς σφοδρὰν ἐχθρικὴν ἐπίθεσιν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐκ Τουρκικῆς πηγῆς εἰδήσεις, οὐδεμία σπουδαία πολεμικὴ ἐνέργεια ἐγένετο ἀπὸ τὰς 27)10 Δ)βρίου περὶ τὴν Βεγγάζην, καὶ συνεπῶς ἡ δῆθεν τουρκικὴ νίκη τυγχάνει ἀνύπαρκτος.

Περὶ τὴν Δέρνην παρατηρεῖται συγκέντρωσις ἐχθρῶν.

Ἡ ἀνέγερσις τῶν ὀχυρωμάτων ἐν Ταζιούρᾳ ἐπερατώθη.

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Ὁ ἐν Δελχὶ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ταῖμς» τηλεγραφεῖ ὅτι ἐτελέσθη ἡ στέψις τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας ὡς Αὐτοκρατόρων τῶν Ἰνδιῶν μετὰ μεγίστης καὶ ἀμυθήτου μεγαλοπρεπείας ἀποτελέσασα τὴν λαμπροτάτην αὐτοκρατορικὴν τελετὴν πασῶν τῶν ἐποχῶν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον κατέκλυζε τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν, ὅπου ἐτελέσθη ἡ στέψις ἀνήρχετο εἰς 90 χιλιάδας, ὁ δὲ στρατὸς ὅστις ἀπέδωκε τὰς τιμὰς εἰς τοὺς Αὐτοκράτορας, ἀνήρχετο εἰς 25 χιλιάδας ἀνδρῶν.

Ὁ Βασιλεύς, εὐθὺς μετὰ τὴν στέψιν του, ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον λόγον πρὸς τὸν Ἰνδικὸν λαόν του, διαπνεόμενον ὑπὸ μεγάλης ἀγάπης πρὸς αὐτόν, διὰ τοῦ ὁποίου δὲ ἀνήγγειλε σπουδαιοτάτας παραχωρήσεις πρὸς αὐτὸν καὶ ριζικὰς μεταβολὰς τῆς μέχρι τοῦδε διοικήσεώς του.

Οὕτως ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἰνδιῶν μεταφέρεται ἐκ Καλκούτας εἰς Δελχί, ἥτις εἶναι ἡ ἱερὰ βασιλικὴ πόλις τῶν Ἰνδῶν· παρέχονται δὲ ταυτοχρόνως μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν, χαρίζονται πᾶσαι αἱ ποιναὶ τῶν πολιτικῶν καταδίκων καὶ τὰ χρέη καὶ παρέχονται ἄπειροι συντάξεις.

Ἀπερίγραπτος εἶνε ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ. Εἰς τοὺς νεοστεφεῖς Αὐτοκράτορας ἐγένετο πρωτοφανὴς εἰς τὴν ἱστορίαν ἀποθέωσις.

Ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως, χαρακτηρίζεται ἐνταῦθα ὡς ἀποτελῶν ἔμμεσον ἀποδοκιμασίαν τῆς συγκεντρωτικῆς ἐμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐξεπροσώπησεν ἐν Ἰνδίαις ὁ τέως ἀντιβασιλεὺς λόρδος Κῶρζον, καὶ διὰ τοῦτο παρήγαγε μεγίστην ἐντύπωσιν καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2)15 ἀρξαμένου ὁ Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς βουλευτὰς ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνακινήσωσι τὸ περσικὸν ζήτημα, ὅτι, ἐὰν δὲν ἤθελον ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως μετὰ λεπτότητος, τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ σοβαρωτάτας συνεπείας.

Ἀπαντῶν εἰς παρατήρησιν τοῦ Σὶρ Νόρμαν, εἰπόντος ὅτι τόσον ἐν Ἀγγλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἐκδηλοῦται ἀποθάρρυνσις μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ὑφισταμένας ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ὁ Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ πράξῃ ὅ,τι δυνατὸν ὅπως ἐξαλειφθῇ τὸ αἴσθημα τοῦτο τῆς ἀποθαρρύνσεως, ἀλλ' ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναμείνωμεν ὀλίγον μέχρις οὗ τὸ περιβάλλον καταστῇ εὐνοϊκώτερον.

Ἐὰν τὸ μαροκινὸν ζήτημα ἐκανονίσθη τέλος αἰσίως, τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠ. ΕΡΓΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κλήρωσις τῆς 14 Δεκεμβρίου

Ὁ ἀρ. 20813 κερδίζει φρ. 2000
» 4021 » » 150
» 7551 » » 50
» 20688 » » 50
» 21315 » » 50

Οἱ ἑπόμενοι 86 ἀριθ. κερδ. ἀνὰ φρ. 20

344	3364	6585	9877	16040	21267
567	3584	7100	10081	16090	21337
791	3772	7175	10437	16491	21627
821	4179	7181	10554	16529	22250
1339	4210	7406	10691	16598	23314
1486	4396	8274	11130	16868	23461
1716	4462	8506	11848	16891	23962
2128	4948	8716	13419	16940	24285
2794	5647	8878	13818	17686	24361
2887	5702	9241	14252	18409	24713
2954	5839	9400	14328	19879	24753
3055	5948	9626	14591	20551	
3302	6284	9685	14649	20503	
3338	6290	9724	15697	20519	
3351	6443	9847	16016	20542	

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

ΥΠΟ OSKAR SCHMITZ

(Ἐκ τῶν «Münchner Neueste Nachrichten»)

Ἡ νῆσος Κύπρος περιῆλθε κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Δυτικῆς Ἀσίας διαδοχικῶς εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, Βαβυλωνίους, Πέρσας, Ἕλληνας, Ρωμαίους, Ἄραβας, Σταυροφόρους, Ἐνετοὺς, Τούρκους καὶ Ἄγγλους. Ἐννοεῖται ὅτι ἰδιάζων τις χαρακτὴρ τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθῇ, διότι διηνεκῶς ἐξηλείφετο ὑπὸ τῶν ξένων ἐπιδράσεων.[1] Ὁ πολιτισμὸς ἐν τούτοις τριῶν ἐθνῶν ἀφῆκεν οὐσιώδη ἴχνη· κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους ὑπῆρχεν αὐτόθι σπουδαῖον κέντρον τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλὰ ταύτης ὀλίγο μόνον μνημεῖα εὑρέθησαν μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῶν ἐλλιπῶς γενομένων ἀνασκαφῶν· ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν Λουσινιανῶν σῴζονται ἀκόμη μεγαλοπρεπῆ ἐρείπια γοτθικῶν καθεδρικῶν ναῶν, ὁ δὲ σημερινὸς Ἀγγλικὸς πολιτισμὸς ἐπήνεγκεν ἐν τῇ νήσῳ τοιαύτην μεταβολὴν, ὥστε ζωηρὰ νὰ γίνηται ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὰς πέριξ χώρας, τὰς ἀκαθάρτους καὶ πλήρεις ἀταξίας, τὰ γνωρίσματα τῶν τριῶν τούτων στρωμάτων τοῦ πολιτισμοῦ καθὼς καὶ ἡ σχετικὴ ὡραιότης τῶν τοπείων τῆς νήσου καθιστῶσιν αὐτὴν διὰ τὸν περιηγούμενον τὴν Ἀνατολὴν ἀξίαν ἐπισκέψεως. Ἀλλ' ὅμως ἕνεκα τῆς κακῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Ἀσίας σπανίως ἡ ἐπιθυμία τῆς θέας τῆς χώρας, συνήθως δὲ μόνον ἐμπορικοὶ λόγοι προκαλοῦσι τὴν μετάβασιν ἐκεῖ· ἡ εὐκολωτάτη συγκοινωνία ὑφίσταται μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Λεμεσοῦ, ἀλλὰ τὰ πλοῖα εἶναι τόσον βρωμερὰ καὶ ἄθλια καὶ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τόσον ἐλεεινοῦ κοινοῦ ὥστε καὶ ὁ συνηθισμένος εἰς τὴν θάλασσαν ὑποφέρει ὑπὸ ναυτίας.[2] Ἐκ Βηρυτοῦ ταξειδεύουσιν εἰς Κύπρον καλὰ αὐστριακὰ, ἰταλικὰ καὶ γαλλικὰ ἀτμόπλοια, ἀλλὰ τόσον σπανίως, ὥστε πρέπει νὰ ἔχῃ τις μαθηματικὴν ἰδιοφυΐαν, ἵνα κατορθώσῃ νὰ ἐνεύρῃ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὰ τόσον πολύπλοκα δρομολόγια. Ὁ δυνάμενος ὅμως νὰ διαθέτῃ δώδεκα ἡμέρας διὰ τὴν ἐκδρομὴν πλέει μὲ τὸ Ἰταλικὸν καὶ ἐπιστρέφει μὲ τὸ αὐστριακὸν εἰς Βηρυτόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔφθασα καὶ ἐγὼ τὴν πρωΐαν τῆς 22ας Ἰουλίου εἰς Λάρνακα μικρὰν πόλιν παράλιον, ἀναξίαν λόγου κειμένην εἰς τὰ ΝΑ. τῆς νήσου. Ἀπό τινος χρόνου συνεδέθησαν δι' αὐτοκινήτων αἱ κυριώτεραι πόλεις αἱ στερούμεναι σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας· ἐννοεῖται ὅτι ἡ λειτουργία τῶν αὐτοκινήτων γίνεται κατὰ τὸν ἀνατολικὸν τρόπον: ἀναχωροῦσι μὲ καθυστέρησιν μιᾶς ὥρας καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἀναπληρώσωσι τούτην μὲ ταχύτητα πράγματι θανατηφόρον, μετριάζουσι ταύτην ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν κατὰ μέσον ὅρον καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἔπειτα τὴν τυφλὴν καὶ ἀπίστευτον ταχύτητα, ἐνῷ τὰ τεμάχια τοῦ καουτσοὺκ ἐκσφενδονίζονται ἐκ τῶν τροχῶν· οὕτω πως ἦλθον εἰς τὴν Λευκωσίαν περὶ μεσημβρίαν. Ἀρμένιός τις, ὅστις ἐμορφώθη πολὺ καλὰ ὡς πρὸς τὰς μονομερεῖς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοῦ διατηρεῖ αὐτόθι μὲ ὀλίγα σχετικῶς μέσα ἀρκετὰ καλὸν ξενοδοχεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ ἱκανοποιοῦνται αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἀπαιτήσεις κατ' ἀγγλικὸν τρόπον. Συγχρόνως ἐν τούτοις ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσω μίαν τῶν ἀγγλικῶν γελοιοτήτων, ἐὰν σήμερον ἀμέσως—ἦτο Σάββατον—δὲν ἀνεχώρουν, θὰ ἤμην ἠναγκασμένος νὰ περιμένω δύο ἡμέρας, διότι κατὰ τὴν Κυριακὴν τραῖνα δὲν ὑπάρχουσι! Ἔπρεπε λοιπὸν ἤδη περὶ τὴν τετάρτην νὰ ἐπιβῶ πάλιν τοῦ τραίνου καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Λευκωσίας νὰ ἀναβάλω διὰ τὴν ἐπιστροφήν. Ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ ἐγνώρισα ἄγγλον τινὰ κυβερνητικὸν ὑπάλληλον τοῦ γεωργικοῦ τμήματος. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν θὰ ἔβλεπον ἀσφαλῶς τὸ μάλιστα διαφέρον μέρος τῆς σημερινῆς Κύπρου· διὰ ταξειδιώτας παρακολουθοῦντας τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ μὴ θέλοντας ἵνα ἐξαρτηθῶσιν ἐκ τυχαίων γνωριμιῶν, αἱ πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους συστάσεις εἶναι πολὺ ἀναγκαῖαι.

Ἐκτὸς ἡμῶν τῶν δύο εὑρίσκετο ἐν τῷ Τραίνῳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, σεβαστὸς, μεγαλοπρεπὴς ἀνὴρ μὲ μαῦρον καὶ μακρὸν πώγωνα—ὡμοίαζε καταπληκτικῶς πρὸς τὸν Hermann Bahr—Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς οὗτος ἄρχων εἶχεν ἤδη ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Λευκωσίας ἑλκύσει τὴν προσοχήν μου, διότι ἐδέχετο τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν παρισταμένων καθήμενος ἐπὶ ἀχυροπλέκτου καθίσματος, φέρων ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ κρατῶν ποιμαντικὴν ῥάβδον μὲ χρυσοῦν ἐπίκρανον. Ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ φιλόφρων οὗτος ἀνὴρ εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἀντιαγγλικῆς κινήσεως μεταξὺ τῶν ἑλλήνων τῆς νήσου, οἵτινες θὰ ἤθελον νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Πόσον παράλογος εἶναι ὁ πόθος οὗτος; ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι Ἀθηναῖος δημοσιογράφος ὅστις χάριν τοῦ ἑνωτικοῦ κινήματος ἐπέρασε πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς Κύπρον ἐβεβαίωσεν ὅλως ἔκπληκτος ὅτι ἐν τῇ νήσῳ ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ὑφίσταται ἀσφάλεια τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ζωῆς καὶ καθόλου δικαιοσύνη.[3] Ὁ δημοσιογράφος οὗτος, ὅστις ἐπείσθη ὑπὸ τῶν ὀφθαλμοφανῶν γεγονότων ἠναγκάσθη ἔν τινι συνελεύσει νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅτι μόνον ἐὰν ἤθελον ν' ἀπολέσωσι ταῦτα πάντα, ἔπρεπε νὰ ἑνωθῶσι μὲ τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐνταῦθα ὅπως καὶ ἐν Ἰνδίαις στηρίζεται ἐπὶ τῆς μειονοψηφίας, ἥτις παρέχει καὶ ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας πολὺ ἐργατικωτέρους καὶ ἀξιοπιστοτέρους τῶν Ἑλλήνων.[4]

Ἐνῷ ὁ ἥλιος θαυμασίως ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν ἐφθάσαμεν εἰς Ἀμμόχωστον, τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῶν Λουσινιανῶν.[5] Ἐκάμαμεν ἕνα περίπατον περὶ τὰ ἐπιβλητικὰ τείχη τῆς πόλεως, τὰ ἀναμιμνήσκοντα τοὺς ἱπποτικοὺς χρόνους τῆς Εὐρώπης· παχεῖς στρογγύλος πύργος καὶ παμμεγέθης ὑπὸ San Michele οἰκοδομηθεὶς προμαχὼν κοσμοῦσι ταῦτα· τὸ καλῶς διατηρούμενον τοῦτο τεῖχος περικλείει σήμερον ἀπιστεύτως ἐλεεινὸν, ἄνευ ζωῆς τουρκικὸν χωρίον[6], ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξέχουσι τὰ συμπαθῆ ἐρείπια γοτθικῶν τινων ἐκκλησιῶν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τούτων ἀκέραιος σχεδὸν καθεδρικὸς ναὸς τῆς τεχνοτροπίας τῆς Notre-Dame· Τοῦρκοι ἀφῄρεσαν τὰ κωδωνοστάσια ἵνα ἀντικαταστήσωσιν αὐτὰ δι' ἀκόμψων μιναρέδων ὁμοίων πρὸς καπνοδόχους καταστημάτων· τὴν ἑπομένην πρωΐαν ἐπεσκέφθην τοὺς ναοὺς τούτους καὶ εἶδον ἐπὶ τῶν ἐξόχως λελαξευμένων τάφων τῶν γάλλων ἱπποτῶν ἐρριμμένας ψίαθας, ἐφ' ὧν ἐκοιμῶντο νωθροί, ἀμβλεῖς τοῦρκοι ἐνῷ ἡ λεπτὴ ἐργασία τοῦ ἄμβωνος μεταξὺ τῶν στιβαρῶν γοτθικῶν κιόνων ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν ἀθύρματος τῆς Νυρεμβέργης. Πανταχοῦ ἀπεκρύβη ὁ ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος καὶ ἡ συμμετρία τοῦ ἔργου κατεστράφη ἀντικατασταθέντος ἑνιαχοῦ ὑπὸ τοῦ γύψου. Ἀντικρὺ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ εὑρίσκεται τὸ ἀρχαῖον ἀνάκτορον τῶν Λουσινιανῶν ἢ μᾶλλον τὰ ἐρείπιά του, ἐν οἷς ἐκτίσθη στρατῶν τις, ὡς ἐν τῷ ἀρχαίῳ παπικῷ ἀνακτόρῳ τῆς Avignon. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν λείπει καὶ τὸ ξακουστὸν ἀραβοτουρκικὸν καφενεῖον μὲ τοὺς θρασεῖς του θαμῶνας, οἵτινες ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεῖ κάθηνται χάσκοντες, ἐκεῖ ἔνθα ἄλλοτε ὁ Fortunatus προσεκάλει εἰς γεῦμα, παρασκευασθὲν διὰ τῆς καύσεως ἰνδικῶν ἀρωμάτων—τοὺς πλουσίους πολίτας τῆς Ἀμμοχώστου, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν καύσιμον ξυλείαν.

(Ἔπεται συνέχεια).

1. Διέλαθε τὸν κ. Schmitz ἡ ἀξιοθαύμαστος ἐγκαρτέρησις καὶ εὐστάθεια τοῦ Κυπρ. χαρακτῆρος, καὶ τὸ ἐθνικὸν ζώπυρον τοῦ Κυπρ. λαοῦ, ἐν μέσῳ τοσούτων περιπετειῶν καὶ ταλαιπωριῶν διατηρήσαντος τὴν γλῶσσάν του καθαρωτέραν πλείστων ἄλλων τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ περιφρουρήσαντος τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν του κατὰ τῶν ἐπιμόνων πολέμων ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Παπῶν.

2. Ὁ γερμανὸς ταξειδιώτης κακολογῶν τὰ Κυπριακὰ ἀτμόπλοια φαίνεται ἀποβλέπων μᾶλλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν τούτων ἢ εἰς τὴν βρωμεράν, ὡς ἰσχυρίζεται, κατάστασιν αὐτῶν, διότι τοῦτο εἶνε ἀνακριβέστατον.

3. Ἀναφέρεται βεβαίως εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀττικῆς «Ἀκροπόλεως» Β. Γαβριηλίδην ὃν πᾶσα ἡ Νῆσος σφοδρῶς ἀπεδοκίμασε καὶ μάλιστα αἱ πόλεις αὐτῆς πλὴν τῆς Λεμεσοῦ δυστυχῶς, ὅπου παραδόξως ἠνέχθησαν αὐτὸν καὶ ἐφημερίδες τινὲς μάλιστα καὶ ἐγκώμια ἔπλεξαν εἰς ἄνθρωπον, ὃν ἀδυνατοῦμεν κατ' ἀξίαν νὰ χαρακτηρίσωμεν. Ὁ Γερμανὸς ἐπισκέπτης τὴν πληροφορίαν ἔχει βεβαίως παρὰ τῶν Ἄγγλων, μεθ' ὧν ἐγνωρίσθη, καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ποίαν χρῆσιν τῆς κακοήθους ψευδολογίας ἀγυρτικοῦ καὶ κοσμοπολίτου Ἑλληνοφώνου δημοσιογράφου ἐποιήσατο ἡ ξενοκρατία ἐν τῇ Νήσῳ.

4. Ἐνταῦθα καίτοι Βαυαρὸς ὁ γερμανὸς ἐπισκέπτης φέρεται πιστὸς ὑπήκοος τοῦ Κάϊζερ προστάτου (Sic) τοῦ Ἰσλάμ, καὶ ὑπὸ τυφλῆς προκαταλήψεως ἐξαίρει τα Μωαμεθ. στοιχεῖα ἐν τῇ Νήσῳ ἐκ πλάνης ἢ ἐκ προθέσεως, ἐνῷ αὐτὰ τὰ πράγματα πᾶν τοὐναντίον βεβαιοῦσιν.

5. Ἄγνοια ἱστορίας πρωτεύουσα τῶν Λουζινιανῶν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ Λευκωσία.

6. Ποῦ λοιπὸν οἱ περίφημοι τοῦρκοι ἐργάται;

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 1)1911.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν αἴτησιν τοῦ Ἀντώνη Λευκονιτζιάτη ἐκ Λάρνακος αἰτουμένου ὅπως ὁ Κυριάκος Δημήτρη Σκορδῆ ἐκ Λευκονίκου κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ἡ αἴτησις τοῦ Ἀντώνη Λευκονιτζιάτη παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρὸς ἀκρόασιν παρουσίᾳ τῶν κ. κ. Λ. Ε. Λοΐζου διὰ τὸν αἰτητὴν καὶ Ι. Μυριάνθους διὰ τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀκοῦσαν τὰ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων λεχθέντα, Διατάττει ἵνα ὁ Κυριάκος Δημήτρη Σκορδῆ ἐκ Λευκονίκου παντοπώλης κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν Πτωχεύσεως, ἡ δὲ 17η ἡμέρα Ἀπριλίου 1911 ε.ν. ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἡμέρα παύσεως τῶν πληρωμῶν.

Τὸ δικαστήριον περιπλέον διορίζει τὸν κ. Ἀντώνην Μουράτην ὡς εἰσηγητὴν καὶ τὸν Χαράλαμπον Γ. Σπανοῦ ἐκ Λευκονίκου ὡς σύνδικον τῆς Πτωχεύσεως.

Τὸ παρὸν διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ δὶς ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κυπριακὸς Φύλαξ».

Ἐξεδόθη τῇ 6 Δεκεμβρίου 1911

Συνετάχθη τῇ 8 Δεκεμβρίου 1911.

(ὑπογρ.) J. C. Macasky

Π. Ε. Δ. Ἀμμοχώστου

Πιστὴ μετάφρασις

Μ. Εὐθυμιάδης

Πρωτοκολλητής.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ Ι. Τ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ὁδὸς Ταβέρνων).

Νεωτάτη καὶ πλουσιωτάτη ἐκομίσθη ἐκ Ρωσσίας συλλογὴ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν ἤτοι

ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ χρυσοκέντητοι μετὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν.

ΙΕΡΑΤΙΚΑ καὶ διακονικὰ ἄμφια χρυσοΰφαντα καὶ μεταξωτὰ διαφόρων εἰδῶν.

ΑΕΡΕΣ (ἀναφοράδες) κεντητοί.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ Ἁγ. Τραπέζης καὶ Προθέσεως.

ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ ἐπίχρυσα.

ΔΙΣΚΟΙ Ἀντιδώρου ἐπάργυροι.

ΚΗΡΟΠΗΓΙΑ, ΦΑΝΟΙ κομψότατοι καὶ περίτεχνοι.

ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΑ (θυμιατοί) ἐπίχρυσα καὶ ἐπάργυρα.

ΑΓΙΑ ΠΟΤΗΡΙΑ ἐπίχρυσα.

ΙΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ μετὰ διακόσμων ἐξ ἀργύρου.

ΜΥΡΟΔΟΧΑΙ μεθ' ὅλων τῶν χρ[ι]ωδῶν διὰ βάπτισμα.

ΛΑΒΑΡΑ Ἀναστάσεως καὶ τῶν κυριωτέρων Ἁγίων.

ΚΑΝΔΥΛΑΙ περὶ τὰ 100 διάφορα εἴδη ἐπίχρυσοι καὶ ἐπάργυροι.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ διαφόρων εἰδῶν διὰ ῥάσα καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη ὑφασμάτων, νημάτων καὶ Μανιφατοῦρας.

Πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα εἴδη χαρακτηρίζει τῆς βυζαντινῆς τέχνης τὸ περίτεχνον καὶ ἡ στιλπνότης καὶ πολυτέλεια τῶν χρωμάτων βυζαντινὴν προσδίδοντα μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εἰς τὰς ἱερὰς τελετὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Ἕλληνας ὑπομιμνήσκουσι μέγα καὶ περίλαμπρον ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν παρελθόν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

κ. ΑΧ. ΚΑΚΟΥΛΛΗΣ ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

τὸ δεύτερον ἤδη διατρίψας ἐν Βιέννῃ ἐπὶ ἔτος καὶ ἀσχοληθεὶς παρὰ τοῖς διασήμοις καθηγηταῖς Wertheim, Noorden, Orhner, Finger εἰς τὴν Μαιευτικὴν, Παθολογίαν, Δερματικὰ καὶ Συφιλιδικὰ ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 9—11 π.μ καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 μ.μ. ἐν τῷ οἴκῳ του ἢ ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Εὐτυχ. Ἰωαννίδου.

Τοὺς ἀπόρους δέχεται δωρεὰν καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 10—12 μ. μ.

Θεραπεία τὴν συφίλιδα δι' ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων Σαλβαρσὰν (606) ὡς γίνεται ἐν ταῖς συφιλιδικαῖς κλινικαῖς τῆς Βιέννης.

Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων κλπ. ὡς καὶ ἀναλύσεις οὔρων.

Ἀντίδρασις Wassermann (ἐξέτασις δηλ. τοῦ αἵματος, καταδεικνύουσα τὴν ὕπαρξιν τῆς συφίλιδος ὡς καὶ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἢ μὴ θεραπείαν.

Οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν κ. κ. συναδέλφων ἐν ἄλλαις πόλεσι καὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἄνω ἀντίδρασιν δύνανται νὰ τύχωσιν ἀσμένως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΑΒΒΑΣ Γ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ πλέον κάτοχος τοῦ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντος φαρμάκου κατὰ τῆς φυματιώσεως ἐπὶ τῆς βάσεως ῥαδίου, ἐχορήγησε δὲ τὸ φάρμακον συμφώνως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ἐφευρέτου ὡς καὶ ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων, κατόρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τελείαν θεραπείαν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως πρώτης καὶ δευτέρας περιόδου. Διὰ τῶν ἐνέσεων ῥαδίου καὶ ἄλλων μετ' αὐτοῦ συνθέτων φαρμάκων θεραπεύεται ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων, ἡ φυματιώδης περιτονῖτις, καὶ ἅπασαι αἱ τοπικαὶ φυματιώδεις παθήσεις.

Πληροφορίαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ κειμένην ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Κασσιανοῦ ἢ εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Μιχ. Χριστοδούλου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΑΘΗΝΑΙΟΝ»

ΤΟΥ κ. Τ. ΧΑΡΙΠΟΓΛΟΥ ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ

Ἀρίστης ποιότητος

ΒΟΥΤΥΡΟΣ ΡΩΣΣΙΚΟΣ

Γνησιώτατος καὶ καθαρώτατος

καὶ

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΧΑΒΙΑΡΙ

ΓΕΛΒΑΣ

Γνήσιον, εὔγεστον, τονωτικὸν

Εἰδικὴ παραγγελία δι' οἰκογενείας ἀπαιτούσας τροφὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀπολαυστικήν.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΤΡΟΟΔΟΣ»

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΑΦΩ.

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δραστηρίου καὶ περιποιητικωτάτου ἀνδρὸς συνεστάθη ἐν εὐρυχώρῳ εὐαέρῳ καὶ εὐηλίῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ κατὰ τὴν κεντρικὴν συνοικίαν Ἁγ. Κενδέου παρὰ τὴν ἀγορὰν μετ' ἐπιπλώσεως ὅλως νέας.

Μάγειρος πεπειραμένος προσελήφθη διὰ τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ξενοδοχείου παρασκευάζων ποικιλίαν φαγητῶν μετὰ ταχύτητος καὶ δεξιότητος ἐξ ὑλικῶν πάντοτε γνησίων καὶ νωπῶν.

Τὴν ὅλην δὲ ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος διακρίνει ἄμεμπτος καθαριότης καὶ προθυμία καὶ ἑτοιμότης.

ΝΩΠΟΣ ΑΝΤΙΔΙΦΘΕΡΙΤΙΚΟΣ ΟΡΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΣΑΛΑΜΙΣ»

ΤΟΥ κ. Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

κομίζεται κατὰ δεκαπενθημερίαν ἀνανεούμενος.

Ἡ πλήρης καὶ ἀσφαλὴς θεραπεία τῆς θανατηφόρου ἄλλοτε νόσου δι' ἐγκαίρου χρήσεως τοῦ ὀρροῦ τούτου ὑποχρεοῖ ἰατροὺς καὶ ἰδιώτας ὅπως χρησιμοποιῶσιν αὐτὸν ἅμα τῇ διαγνώσει, ὁσονδήποτε ἀμφίβολος καὶ εἶνε αὕτη.

Πωλεῖται ἐπὶ τιμῇ συγκαταβατικῇ.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

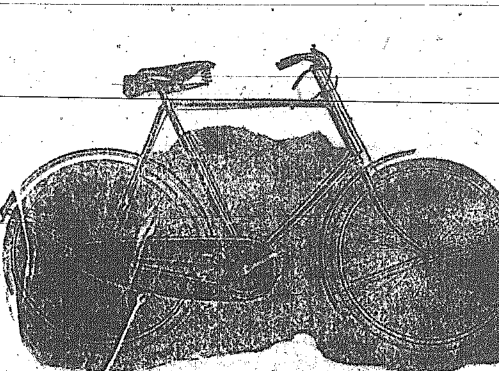

ΑΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

ΑΠΟ 2 ἤδη ἐτῶν προμηθεύω ποδήλατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐργοστασίων

RALEIGH & HUMBER

μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ εὑρίσκομαι εἰς τὴν λίαν εὐάρεστον θέσιν νὰ βεβαιώσω διὰ τῆς πολυαρίθμου πελατείας μου ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἄριστα πάντων.

Τοιαῦτα ποδήλατα προμηθεύω ἀντὶ τιμῆς ἀπὸ 12 σελλινίων μέχρι 13 λιρ. καὶ 10 σελ. μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 2 σελ.

Μεταχειρισμένα ποδήλατα προμηθεύω μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 1—1½ σελ.

Οἱ κατοικοῦντες εἰς χωρία ἢ ἄλλας πόλεις δύνανται νὰ ὁρίσουν ἀντιπροσώπους ἐν Λευκωσίᾳ.

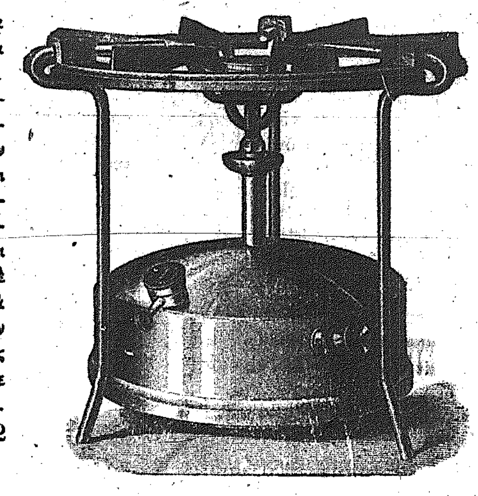

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ Καταστήματι πωλοῦνται ὡσαύτως ΠΥΡΑΥΝΑ πετρελαίου διὰ πεπιεσμένου ἀέρος δι' οἰκονομικωτάτην οἰκιακὴν χρῆσιν. Παρέχονται μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις ἑνὸς σελ. καὶ ἐπιδιορθοῦνται δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας ἕκαστον, ὁ δὲ ἀγοραστὴς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πύραυνον μετὰ τὴν χρῆσιν ἑνὸς μηνὸς ἐὰν δὲν ἤθελε φανῇ αὐτῷ ἀρεστόν.

Τιμαὶ ἀπὸ 8—12 σελ. ἕκαστον.

Διατελῶ κτλ.

ΑΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωρίζεται εἰς τοὺς πελάτας τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Ὑποδηματοποιείου μου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ν. Ι. Οἰκονομίδης» ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐπώλησα τὸ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενον γεδίκιον, συνιστάμενον ἀπὸ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης, ἑρμάρια (σκελετοὺς) καὶ δέρματα πρὸς τοὺς ἐκ Λευκωσίας κ. κ. Πολύβιον Ν. Πολίτην ἐπὶ 22 ἔτη ἐργασθέντα, ἐν αὐτῷ ἐξ ὧν τὰ 8 τελευταῖα ἔτη διηύθυνε τὸ αὐτὸ κατάστημα καὶ Κωστῆν Χ: Γεώργη οἵτινες θὰ συνεχίσωσι δι' ἴδιον ἀποκλειστικὸν λογαριασμὸν καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι τὰς ἐργασίας τοῦ ῥηθέντος ὑποδηματοποιείου.

Εἰδοποιοῦνται ὡσαύτως πάντες οἱ ἔχοντες νὰ δίδωσιν εἰς ἐμὲ ὅτι δέον ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον νὰ τακτοποιήσωσι τοὺς λογαριασμοὺς των μετ' ἐμοῦ, καὶ ὅτι μετὰ παρέλευσιν τῆς ἄνω προθεσμίας θέλω ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν πρὸς ἐμὲ ὀφειλομένων (βερεσιέδων) διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ καὶ ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 15)28 Νοεμ. 1911.

Διατελῶ κ.τ.λ.

Χριστόδ. Ι. Οἰκονομίδης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τὸ Σεβαστὸν Κοινὸν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἠγοράσαμεν παρὰ τοῦ κ. Χρ. Ι. Οἰκονομίδου τὸ ἐν τῷ ὑποδηματοποιείῳ «Ν. Ι. Οἰκονομίδης» εὑρισκόμενον γεδίκιον, συνιστάμενον ἀπὸ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης, ἑρμάρια (σκελετοὺς) καὶ δέρματα καὶ ὅτι θὰ συνεχίσωμεν δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι [illegible] ῥηθέντος ὑποδηματοποιείου.

Ἐργαζόμενοι ἐν αὐτῷ [illegible] 22 ἔτη εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀξιότιμος πελατεία τοῦ Καταστήματος τούτου καὶ τὸ ἄλλο Σεβαστὸν Κοινὸν θέλουσι περιβάλῃ τὰς ἐργασίας ἡμῶν διὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης, δι' ἧς καὶ τὰς τῶν προκατόχων μας.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 15)28 Νοεμ. 1911

Διατελοῦμεν κ.τ.λ.

Πολύβιος Ν. Πολίτης

Κωστῆς Χ: Γεώργη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐνοικιάζονται δωμάτια εἰς τὴν ἀνώγεον καὶ εὐάερον οἰκίαν τῆς Κας Ἄννης Κ. Ἱερωνυμίδου παραπλεύρως τῆς μεγάλης ὁδοῦ ὅπου ἦτο ἄλλοτε τὸ Ξενοδοχεῖον «ἡ Σκάλα»

Τιμαὶ μέτριαι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἀνώγαιος οἰκία τῆς Δης Μελανῆς Λ. Λοΐζίδου κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν καὶ πάροδον Φανερωμένης ἄνωθι τοῦ Ζαχαροπλαστείου «ὁ Λούης».

Πλειότεραι πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Μ. Λ. Λοΐζίδῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	40—48
Κριθὴ	»	20—22
Βρόμη	»	13—14
Ὄροβος	»	40—42
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	5
Λινόσπορος	»	3¼
Κουκκία ξηρὰ	»	2—3
Σταφ. μαῦραι	»	2—2½
» βρασταὶ	»	2—[illegible]
Γεώμηλα	»	50—60
Κρόμμυα	»	30—40
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	18—19
Βάμβαξ	»	22—24
Μαλλία	»	23—24
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	120-180
Κουμανδαρία	»	220—230
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ὀκᾶ	»	3

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	»	250
Σάκχαρον	»	450
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	8

Τύποις «Λευκωσίας» Ε. Κ. Πετρίδου καὶ Σίας